Sfântul prooroc Zaharia, tatăl Mergătorului înainte şi Botezătorului Ioan

(5 septembrie)

Sfântul prooroc Zaharia a fost preot la templul din Ierusalim, în timpul împăratului roman Cezar August (63 î.Hr. - 14 d.Hr.) şi a regelui evreu Irod cel mare. Zaharia şi soţia sa, Elisabeta, una din fiicele lui Aaron, erau amândoi drepţi înaintea lui Dumnezeu, umblând fără prihană în toate poruncile şi rânduielile Domnului. N-aveau însă copii, pentru că Elisabeta era stearpă şi amândoi erau bătrâni. Însă, pe când preotul Zaharia era de rând la templu, îngerul lui Dumnezeu i-a vestit că Elisabeta va naşte pe Ioan Înaintemergătorul. Pentru că nu a crezut, Zaharia a rămas mut până la naşterea copilului. Când Irod cel mare a poruncit să fie ucişi toţi pruncii din Betleem şi din împrejurimi, pentru a omorî pe Domnul Iisus Hristos,

Elisabeta s-a ascuns împreună cu copilul într-o peşteră de cealaltă parte a Iordanului şi astfel nu a fost găsită de ostaşi. Deoarece soldaţii nu l-au găsit pe Ioan, pe care Irod cel mare îl credea Mesia, a fost ucis tatăl său, preotul Zaharia, în timp ce slujea în templu. Elisabeta a murit şi ea, nu după mult timp, iar Ioan a fost crescut de îngeri în pustiu.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3
În această lună (septembrie), ziua a cincea - Sfântul prooroc Zaharia, tatăl Mergătorului înainte şi Botezătorului Ioan (Minei) 6
Canon de rugăciune către Sfântul prooroc Zaharia 18
Paraclisul Sfinților şi drepților Zaharia și Elisabeta, părinţii Sfântului prooroc Ioan Botezătorul (5 septembrie) 26
Imnografie 39
Vieţile Sfinţilor - Viaţa Sfântului prooroc Zaharia, tatăl Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan 41
Sinaxar - Pomenirea junghierii proorocului Zaharia, tatăl Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan 47
Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii proroc Zaharia şi dreapta Elisabeta, părinţii Sfântului Ioan Botezătorul 49
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul proroc Zaharia şi dreapta Elisabeta, părinţii Sfântului Ioan Botezătorul 51
Proloagele din 5 septembrie 53
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida – Pomenirea Sfântului prooroc Zaharia 57
Cugetare 58
Frescă cu sărbătorile din perioada 1-9 septembrie 60
Sfântul prooroc Zaharia şi dreapta Elisabeta, părinţii Sfântului Ioan Botezătorul (5 septembrie) 62
Moaştele întregi ale Sfântului ierarh Atanasie şi ale Sfântului proroc Zaharia - Biserica San Zacharia din Veneţia (galerie foto) 76
Icoane 84

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

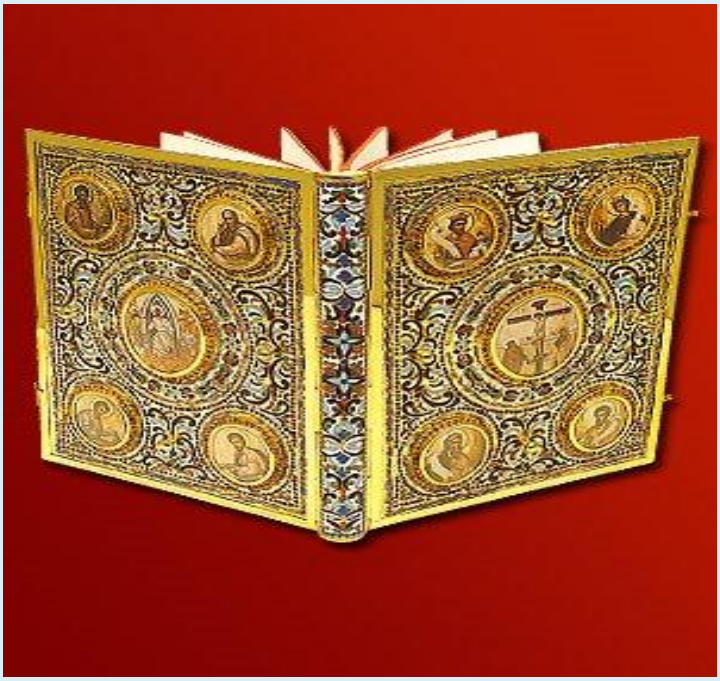

Matei 23, 29-39

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul:
29. Vai vouă, cărturarilor şi fariseilor făţarnici! Că zidiţi mormintele proorocilor şi împodobiţi pe ale dreptţilor,

30. Şi ziceţi: De am fi fost noi în zilele părinţilor noştri, n-am fi fost părtaşi cu ei la vărsarea sângelui proorocilor.
31. Astfel, dar, mărturisiţi voi înşivă că sunteţi fii ai celor ce au ucis pe prooroci.
32. Dar voi întreceţi măsura părinţilor voştri!
33. Şerpi, pui de vipere, cum veţi scăpa de osânda gheenei?
34. De aceea, iată Eu trimit la voi prooroci şi înţelepţi şi cărturari; dintre ei veţi ucide şi veţi răstigni; dintre ei veţi biciui în sinagogi şi-i veţi urmări din cetate în cetate,
35. Ca să cadă asupra voastră tot sângele drepţilor răspândit pe pământ, de la sângele dreptului Abel, până la sângele lui Zaharia, fiul lui Varahia, pe care l-aţi ucis între templu şi altar.
36. Adevărat grăiesc vouă, vor veni acestea toate asupra acestui neam.
37. Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci şi cu pietre ucizi pe cei trimişi la tine; de câte ori am voit să adun pe fiii tăi, după cum adună pasărea puii săi sub aripi, dar nu aţi voit.
38. Iată, casa voastră vi se lasă pustie;
39. Căci vă zic vouă: De acum nu Mă veţi mai vedea, până când nu veţi zice: Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului.

Apostol

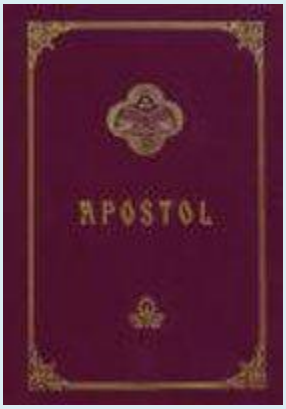

Epistola către Evrei a Sfântului apostol Pavel

Ap. Evrei 6, 13-20

Fraţilor,
13. Căci Dumnezeu, când a dat făgăduinţă lui Avraam, de vreme ce n-avea pe nimeni mai mare, pe care să Se jure, S-a jurat pe Sine însuşi,

14. Zicând: "Cu adevărat, binecuvântând te voi binecuvânta şi înmulţind te voi înmulţi".
15. Şi aşa, având Avraam îndelungă-răbdare, a dobândit făgăduinţa.
16. Pentru că oamenii se jură pe cel ce e mai mare şi jurământul e la ei o chezăşie şi sfârşitul oricărei neînţelegeri.
17.În aceasta, Dumnezeu voind să arate şi mai mult, moştenitorilor făgăduinţei, nestrămutarea hotărârii Sale, a pus la mijloc jurământul:
18. Ca prin două fapte nestrămutate - făgăduinţa şi jurământul - în care e cu neputinţă ca Dumnezeu să fi minţit, noi, cei ce căutăm scăpare, să avem îndemn puternic ca să ţinem nădejdea pusă înainte,
19. Pe care o avem ca o ancoră a sufletului, neclintită şi tare, intrând dincolo de catapeteasmă,
20. Unde Iisus a intrat pentru noi ca înaintemergător, fiind făcut Arhiereu în veac, după rânduiala lui Melchisedec.

În această lună (septembrie), ziua a cincea - Sfântul prooroc Zaharia, tatăl Mergătorului înainte şi Botezătorului Ioan (Minei)

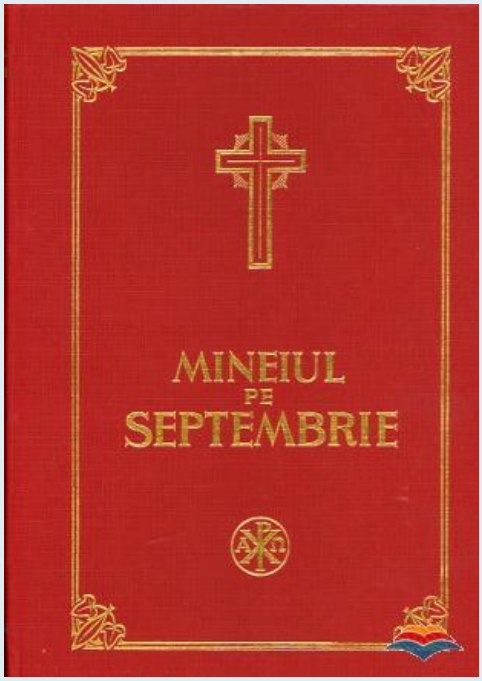

La Vecernie

La Doamne, strigat-am..., se pun **Stihirile** pe 6, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Fiind împodobit cu ungere şi cu podoabă dumnezeiască, de-a pururea pomenite Zaharie, ca un înger ai slujit lui Dumnezeu, cele sfinte, mijlocind Ziditorului şi zidirii, şi primind de faţă arătările Dumnezeiescului Duh. Pentru aceea te fericim, şi astăzi săvârşind prăznuirea ta, mărim pe Mântuitorul.

Prunc ai văzut zămislit în Fecioară, pe Cel dimpreună cu Tatăl fără de început, Zaharie de Dumnezeu insuflate şi de faţă spui mai-nainte pruncului tău: Prooroc vei fi cu adevărat, gătind căile Lui; cu care dimpreună te fericim, şi cu sfinţenie prăznuim cinstită prăznuirea ta, purtătorule de Dumnezeu, prea fericite.

Lăcaş viu şi însufleţit eşti Dumnezeiescului Duh, şi fiind împreunat cu Dumnezeu prin inimă curată, mărite, în mijlocul Bisericii fără dreptate te-ai junghiat, plininduţi călătoria cea dumnezeiască ca un mucenic, vrednicule de laudă; pentru aceea te-ai suit către Biserica cea cerească prin sângele tău, cerând iertare sufletelor noastre.

Slavă..., glasul al 8-lea a lui Ioan Monahul

Fiind îmbrăcat cu podoaba preoţiei celei după lege cu adevărat, slujeai după rânduiala lui Aaron, şi înainte stând în biserică, ai văzut de faţă chip îngeresc prea fericite; pentru aceea cu toţii cântând pristăvirea ta Zaharie, după datorie cu cântări te lăudăm pe tine, care în bătrâneţe, ai odrăslit pe măritul Ioan. Roagă-te pentru noi Înduratului Dumnezeu să ne mântuim toţi.

Şi acum..., al Născătoarei

Podobie: Doamne, de ai şi stătut...

Doamne cu rugăciunile celeia ce Te-a născut, păzeşte turma Ta, pe care o ai răscumpărat cu Sfântul Tău sânge, ca un Îndurat, şi o fereşte nevătămată de supărările vrăjmaşilor, ca lăudând să mărim dumnezeiască pogorârea Ta.

A Crucii, Născătoarei, asemenea.

Doamne când Te-a văzut soarele spânzurat pe lemn, pe Tine Soarele dreptăţii şi-a ascuns razele, şi luna şi-a schimbat lumina spre întuneric, iar Maicii Tale celei fără prihană, i se rănea cele dinlăuntru.

La Stihoavnă

Stihirile Octoihului. Iar cine voieşte zice Podobiile acestea ale Sfântului glasul al 8-lea:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

O, prea mărită minune! Arhanghelul care stă înaintea lui Dumnezeu întru înălţime, bine-vesteşte cugetătorului de Dumnezeu slujitor Zaharia, zămislirea Mergătorului înainte, din sterpire, trecut peste vârstă! O, cât este nespusă purtarea Ta de grijă Stăpâne! Prin care Hristoase, mântuieşte sufletele noastre, ca un însuţi milostiv.

Stih: Bine este cuvântat, Domnul Dumnezeul lui Israil.

O, prea mărită minune! Amuţirea Zahariei foarte de faţă prooroceşte tăcerea Scripturii celei vechi, şi arătarea celei noi, că tăcând împlinirea legii a arătat lumina darului. O, cât este de înţeleaptă purtarea Ta de grijă Iubitorule de oameni! Prin care păzeşte-ne pe noi pe toţi ca un Atotputernic.

Stih: Şi tu pruncule, prooroc Celui Preaînalt te vei chema, că vei merge înaintea feţei Domnului să găteşti calea Lui.

O, prea mărită minune! Între preoţi credincios, şi între mucenici prea ales, şi prooroc mărit, vestind mai-nainte cele ce vor să fie, se arată Zaharia Stăpâne, fiind împodobit cu întreită cunună. O, cât sunt de bogate darurile tale Iubitorule de oameni! Prin care Hristoase învredniceşte-ne pe toţi împărăţiei Tale.

Slavă... glasul al 2-lea, a lui Anatolie

Ca un preot curat ai intrat în Sfintele Sfintelor, şi îmbrăcându-te cu podoaba cea sfinţită, fără prihană slujeai lui Dumnezeu, ca Aaron legiuind şi ca Moise povăţuind neamurile lui Israil, cu sunetul cel curat al clopoţeilor; pentru aceea te-ai şi omorât, dar sângele tău cel drept ni s-a făcut nouă vindecare de mântuire, şi ca un mir cu bun miros deschide auzire, spre câştigarea vieţii celei veşnice, Zaharie de trei ori fericite, născătorule al Botezătorului Ioan şi soţul Elisabetei; neîncetat roagă-te, pentru sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Cu adevărat a covârşit peste capul meu, mulţimea fărădelegilor mele prea curată, şi nelegiuirile mele prea s-au înmulţit; şi m-am însărcinat cu poveri nesuferite, eu ticălosul şi neîndreptatul. Ci tu Fecioară cu rugăciunea ta cea fierbinte, apucă înainte şi mă mântuieşte, ceea ce singură eşti îndreptarea păcătoşilor.

A Crucii, Născătoarei, asemenea

Răbdând multe dureri, la răstignirea Fiului şi Dumnezeului tău prea curată suspinai, lăcrimând şi strigând: Vai mie prea dulcele meu Fiu! Cum pătimeşti fără

dreptate, vrând să mântuieşti pe toţi pământenii cei din Adam. Drept aceea Preasfântă Fecioară, pe tine te rugăm cu credinţă, fă-ni-l nouă pe El binevoitor.

Tropar, glasul al 4-lea: Cu haina preoţiei fiind îmbrăcat înţelepte, după legea lui Dumnezeu jertfă primită, după cuviinţa preoţiei, ai adus Zaharie. Şi ai fost luminător, şi văzător de cele de taină, semnele darului întru tine purtând arătat prea înţelepte, şi cu sabia omorât fiind în Biserica lui Dumnezeu, al lui Hristos proorocule. Cu Mergătorul înainte roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei

La Utrenie

După obişnuitele Catisme, Sedelnele Octoihului. Şi Psalm 50. Canoanele ale Octoihului fără martirice. Şi ale Sfântului pe 6.

facere a lui Teofan

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea,

Irmos: Apa trecându-o ca pe uscat, şi din răutatea Egiptului scăpând, israeliteanul striga: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-i cântăm.

Pomenirea proorocului Tău lăudându-o, mă rog să-mi ajute darul Duhului cu mijlocirea Ta, strigând: Să cântăm Mântuitorului şi Dumnezeului nostru.

Aflându-se viaţa ta fără prihană, s-a împodobit cu podoaba preoţiei, şi cu razele cele luminoase ale proorociei, grăitorule de cele dumnezeieşti, fericite.

Slavă...

După lege fiindu-ți capul luminat cu cunună Zaharie, ca un arătător de cele sfinte, strigai: Să cântăm Mântuitorului şi Dumnezeului nostru.

Şi acum..., al Născătoarei

Fiind îmbrăcat cu haina cea lungă până la picioare ca Aaron ai însemnat pe Fecioara, care a odrăslit din rădăcina lui Iesei; pe ceea ce a purtat în pântece pe Mântuitorul.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti întărirea...

Când aduceai tămâia cea obişnuită arhiereule, atunci ai primit făgăduinţă, naşterea Mergătorului înainte.

Cu mirul sfinţeniei te-a uns ca să fii preot ca Aaron; pentru aceea te-ai învrednicit vederii îngerului.

Slavă...

Zori a vesti înaintea lumii, pe Tine Soarele cel înţelegător Mântuitorule, Zaharia a născut pe Ioan.

Şi acum..., al Născătoarei

Îndreptează viaţa şi traiul meu, Născătoare de Dumnezeu prea curată, ceea ce ai luminat casa Zahariei.

Irmosul: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi şi pe Tine te laudă duhul meu.

Sedealna glasului al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină luându-o întru cunoştinţă, cel fără de trup în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celeia ce nu ştie de nuntă: Cel ce a plecat cerurile cu pogorârea, încape fără de schimbare tot întru tine. Pe care şi văzându-l în pântecele tău luând chip de rob, mă spăimântez a striga ţie: Bucură-te, Mireasă care nu ştii de mire.

Cu sfinţenie după lege slujind lui Dumnezeu Zaharie, şi proorocind că din Fecioară se va întrupa Hristos prin Duhul Sfânt, te-ai arătat lumii stâlp de lumină, răsărind dintru înălţimea dreptăţii; care luminează toată lumea şi îndreptează spre calea păcii picioarele noastre, precum ai zis; pe Cel ce mântuieşte neamul nostru.

Slavă..., asemenea

Pe fiul Varahiei să-l fericim acum, căci legea mai-nainte prin cântare o a vestit ziua şi noaptea; Zaharia cel drept slujind Celui dintru înălţime, Dumnezeului tuturor,

precum a zis în psalmi marele între prooroci, David; carele luându-şi sfârşitul prin sânge, s-a junghiat jertfindu-se ca un miel, prinos deplin, primit spre aducere, Mântuitorului sufletelor noastre.

Şi acum..., al Născătoarei, asemenea

De Dumnezeu dăruită Preacurată binecuvântată, roagă-te neîncetat dimpreună cu puterile cele de sus, şi cu proorocii şi cu toţi sfinţii pentru noi, Celui ce S-a născut din tine, pentru milostivirea îndurărilor, să ne dea nouă îndreptare mai-nainte de sfârşit, curăţire păcatelor, şi îndreptare vieţii, ca să aflăm milă.

A Crucii, Născătoarei, asemenea

Cu crucea Fiului şi Dumnezeului tău Fecioară, păzindu-ne de-a pururea, gonim năpădirile şi meşteşugirile dracilor, lăudându-te pe tine clar şi adevărat, Născătoare de Dumnezeu; şi cu dragoste te fericim toate neamurile prea curată, precum ai proorocit. Pentru aceea dăruieşte-ne nouă iertare de păcate prin rugăciunile tale.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale, şi am prea mărit dumnezeirea Ta.

Proorocul Tău, Stăpâne, cu credinţă a slujit Ţie după însemnările legii, şi s-a învrednicit a vedea cu cunoştinţă adevărul darului.

Pe lângă lumina cea mai întunecoasă, ai primit lumina cea mai luminată, prea fericite; căci pe lângă lege, ţi s-a adăugat şi darul cu adevărat.

Slavă...

Dumnezeiescul Gavriil cel ce stă înaintea lui Dumnezeu, bine ţi-a vestit ţie, fericite, pe glasul Cuvântului, şi Mergătorul înainte.

Şi acum..., al Născătoarei

Aflându-te pe tine Fecioară sălăşluire curată Ziditorul lumii, s-a sălăşluit întru tine Cel ce a dezlegat sterpirea Elisabetei.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând strigăm Ție, Doamne, mântuieşte-ne, pe noi; că Tu eşti Dumnezeul, nostru, afară de Tine pe altul nu ştim.

Coroană s-a pus pe capul tău o proorocule! Care avea pecete semnul darului, mărite.

Se bucură zidirea Arhiereule; că tu ai odrăslit pe propovăduitorul pocăinţei.

Slavă...

Cu cinste ţi-ai săvârşit viaţa; căci toate poruncile Domnului le-ai săvârşit dimpreună cu Elisabeta.

Şi acum..., al Născătoarei

Limba ta s-a îndreptat către laude, grăitorule de Dumnezeu; căci pe cea neispitită de nuntă o ai văzut purtând în pântece.

Cântarea a 6-a

Irmos: Haină luminoasă dă-mi mie...

Cel ce slujea în umbra legii, s-a arătat propovăduitor şi darului, căci s-a învrednicit a vedea întruparea, Ta, Mântuitorul nostru.

Fiind împodobit cu engolpionul judecăţilor, ai primit pe Cuvântul cel veşnic, care s-a îmbrăcat cu trup, preote Zaharie.

Slavă...

Ca un preot şi slujitor vrednic de laudă, mergând înlăuntrul Bisericii te-ai văzut vorbind cu Dumnezeu, tăinuitorule de Dumnezeu insuflate.

Şi acum...

Cunoscutu-te-ai proorociţei Elisabeta, Fecioară Maica lui Dumnezeu, că porţi în pântece pe Mântuitorul, Cuvântul Cel fără de început.

Irmosul: Haină luminoasă dă-mi mie, Cela ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină, mult-Milostive Hristoase, Dumnezeul nostru.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, Cel mai înainte de veci.

Proorocul astăzi şi preotul Celui Prea Înalt, Zaharia părintele Mergătorului înainte, a pus înainte masa proorociei, pe credincioşi hrănind, şi băutura dreptăţii tuturor amestecând; pentru că s-a sfârşit, ca un dumnezeiesc tăinuitor al darului lui Dumnezeu.

Icos: Cu tăcerea legii ierarhul s-a legat prin glasul îngerului, pe îngerul venirii lui Hristos primind, pe proorocul şi tăinuitorul, împreună cu Elisabeta stearpa şi înţeleapta; care născându-se s-a înnoit darul şi mântuirea şi împăcarea noastră cea a toată lumea; că a propovăduit pe Mielul şi Ziditorul, şi înnoitorul firii, pe Cel ce dă rod din stearpă, pe Fiul ce s-a arătat din Fecioară; ca un dumnezeiesc tăinuitor al darului lui Dumnezeu.

Sinaxar

Întru această lună în 5 zile, junghierea proorocului Zaharia, tatăl Mergătorului înainte.

Stih: Pentru dumnezeiescul al lui Dumnezeu miel,
Zaharia în mijlocul Bisericii se junghie ca un miel.
A cincea zi Zaharia pe pământul Bisericii s-a junghiat.
Iar Sfântul sfânt suflet la ceruri s-a aşezat.

Acesta era din Ierusalim, fiu lui Iuda preotul, ce se numea şi Varahie.

Şi propovăduind cu îndrăzneală şi fără de sfială pe cea de Dumnezeu Născătoare Maica şi Fecioara, şi poruncindu-i să nu iasă din cea orânduită ceată a fecioarelor.

Şi neaflându-se Ioan fiul său, că-l ascunsese mama sa de cealaltă parte de Iordan într-o peşteră. Pe vremea care se omorau tinerii din porunca lui Irod, se omorî de jidovi în mijlocul altarului.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici Urban, Teodor, Medimn şi a celor împreună cu dânşii optzeci de preoţi şi leviţi, adică diaconi.

Stih: Prin foc şi prin apă cum zise David a trecut,
Auzi Madimn la repaus a ajuns.
Lui Urban şi marelui Teodor,
Medimn s-a arătat împreună nevoitor.
Optzecimea celor sfinţiţi,
În foc şi apă rabdă, fiind întăriţi.

Aceştia gonindu-se din Biserică de Valent cel cu minte rea, suferind nenumărate chinuri, iar mai pe urmă băgându-se într-un vas, şi ducându-i într-un colţ de mare ce se cheamă locul Astachin, şi dând foc corabiei de la dregători, s-a și săvârşit într-însa.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Avdei episcopul, care a fost în zilele lui Isdigerd, împăratul perşilor.

Stih: Mucenicul Avdei spinii toiegelor a răbdat,
Cinstind pe Stăpânul care cu spinii s-a încununat.

Sfântul acesta a fost pe vremea lui Teodosie, împăratul Romanilor şi a lui Isdigert împăratul perşilor, în anii patru sute doisprezece. Prinzându-se de mai marele vrăjitorilor, care îl silea să se închine soarelui şi focului. Deci fiindcă nu s-a plecat, a poruncit să-l bată peste tot trupul cu toiege de trandafir pline de ghimpi, atât de mult, încât s-a făcut ca un mort; pentru aceasta luându-l slujitorii l-au dus la casa sa. Şi după un ceas, şi-a dat sufletul său în mâinile lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului apostol Petru cel din Atira.

Cu ale lor sfinte rugăciuni. Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti, au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, şi focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Când a ieşit din cea stearpă glasul celui ce strigă, a dezlegat legăturile limbii tale Zaharie, a striga: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Născutu-s-a din sterpire prietenul Mirelui, Mergătorul înainte, vestind mai-nainte aievea naşterea Fecioarei, celor ce cu credinţă strigă: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă...

Cu totul te-ai făcut Zaharie organ dumnezeiesc al Duhului, de trei ori fericite, şi pe fiul tău l-ai numit mai înainte prooroc, cântând: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeule în veci.

Şi acum..., al Născătoarei

Văzându-te Zaharia pe tine Fecioară, că eşti plinirea legii, te-a cunoscut a fi capul a toată proorocia, şi a strigat: Bine este cuvântat rodul pântecelui tău, prea curată.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Domnul, cel ce s-a prea mărit...

Arătatu-te-ai prooroc adevărului, căci Ioan Mergătorul înainte, mergând înainte a gătit căile lui Hristos, fericite ierarhe; pe care Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Grăind ritoriceşte, ai binecuvântat pe Stăpânul cel ce ne-a dat nouă mântuire, pe Domnul măririi, care a răsărit din David cu trup; pe care Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

De mari daruri te-ai învrednicit arătătorule de cele dumnezeieşti, născând pe Mergătorul înainte, care este mai presus de toţi proorocii cela ce laudă pe Domnul, şi-L prea înalţă întru toţi vecii.

Şi acum..., al Născătoarei

Ierarhul şi propovăduitorul de Dumnezeu Zaharia, cu bucurie se închina Maicii şi Fecioarei ceea ce purta pe Domnul zidirii; pe carele Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm lui Dumnezeu, cântându-i şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Domnul, cel ce S-a prea mărit în muntele cel sfânt şi în rug prin foc a arătat lui Moise, Taina naşterii pururea Fecioarei, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare...

Umplutu-te-ai de insuflarea Mângâietorului, şi ai început a binecuvânta pe Domnul, sfinţite tăinuitorule, cugetătorule de Dumnezeu fericite.

Văzând plinirea cuvintelor Arhanghelului, grăitorule de Dumnezeu prea lăudate, îndată ţi-ai mişcat limba spre binecuvântare.

Ca şi cum ai fi proorocit fiind plin de Duh, ai zis că milostivindu-se Ziditorul către cei pierduţi, arătat şi-a adus aminte de aşezământul cel către Avraam.

Slavă...

Împodobitu-te-ai cu cununile chinuirii, şi cu ale preoţiei, şi cu lumina proorociei, o Zaharie! Şi te-ai împărtăşit de mărirea cea mai bună.

Şi acum..., al Născătoarei

Ceea ce eşti sălăşluire luminii Fecioară, luminează sufletul meu cel întunecat de patimi, şi mă mântuieşte de întunericul cel mai dinafară cu rugăciunile tale.

Irmosul: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, cei mântuiţi prin tine; cu cetele cele fără de trupuri, mărindu-te pe tine.

Luminânda

Podobie: Femei ascultaţi...

Fără prihană ai preoţit lui Dumnezeu Atotţiitorului după rânduiala legii, o proorocule Zaharie! Pentru aceea, şi în vremea tămâierii ţi s-a arătat înger, zicând că vei naşte pe Mergătorul înaintea lui Hristos, care este mijlocitor legii şi darului celui dumnezeiesc.

Al Născătoarei

Trecut-au cele ce făceau în chip de umbră şi de însemnare la Legea cea veche, Maică Fecioară; căci fără sămânţă ai născut pe Dumnezeu dătătorul legii, spre

mântuirea oamenilor. Drept aceea şi pe mine care sunt biruit de legea păcatului, întăreşte-mă cu dumnezeiasca lege.

A Crucii, Născătoarei

Dacă ai văzut pe Fiul tău, Preacurată răstignit, ţi s-a rănit cele dinlăuntru, şi lăcrimând ai grăit: Fiul meu ce răsplătire Ţi-au dat vrăşmaşii pentru binele ce li s-a făcut acum? Însă prea măresc dumnezeiescul şi necovârşit darul Tău.

Stihoavna din Octoih;

Slavă..., a Sfântului, glasul al 8-lea

Jertfe după lege aducând Zaharie lui Dumnezeu, celui ce S-a născut, ţi-ai adus sfântul tău suflet, întru Sfânta Sfintelor, prin sfânta săvârşire cu sabie, de bunăvoie, înaintea uşii altarului, ca un mieluşel junghiindu-te.

Şi acum..., al Născătoarei

Acoperământul tău de Dumnezeu Născătoare Fecioară, doctorie sufletească este, că într-însul scăpând, scăpăm de neputinţele sufleteşti.

Al Crucii, Născătoarei

Dacă Te-a văzut pe Cruce pironit ceea ce Te-a născut, Unule îndelung-răbdătorule, tânguindu-se vărsa lacrimi ca dintr-un izvor, şi de covârşirea bunătăţii, şi de milostivirea cea mai presus de om, foarte spăimântându-se, lăuda tăria Ta.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

La Liturghie

Prochimenul, glasul al 7-lea: Veselise-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule glasul... Apostolul către Evrei: Fraţilor, Avraam făgăduindu-se Dumnezeu... caută-l la Duminica a 4-a a marelui post. Aliluia glasul al 5-lea: Lu-mină a răsărit dreptului... Evanghelia de la Matei: Zis-a Domnul către Iudeii cei ce venise la dânsul: Vai vouă cărturarilor... Caută Miercuri a 11-a săptămână. Chi-nonicul: Întru pomenire veșnică va fi dreptul... Şi celelalte.

Canon de rugăciune către Sfântul prooroc Zaharia

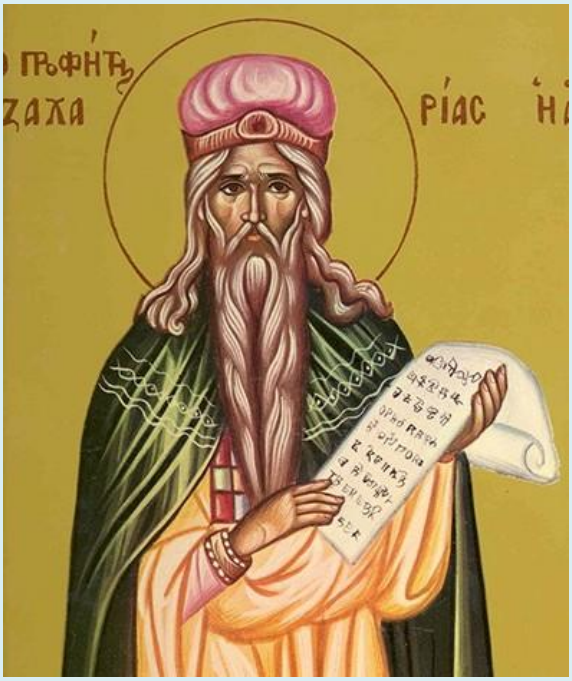

Troparul Sfântului prooroc Zaharia, glasul al 4-lea: Cu haina preoţiei fiind îmbrăcat, înţelepte, după Legea lui Dumnezeu jertfă primită, după cuviinţa preoţiei, ai adus, Sfinte Zaharia. Şi ai fost luminător şi văzător al celor de taină, semnele darului întru tine purtând lămurit, prea înţelepte. Şi cu sabia ai fost omorât în Biserica lui Dumnezeu, proorocule al lui Hristos. Cu Înaintemergătorul roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat şi din răutatea Egiptului scăpând, israeliteanul striga: Mântuitorului şi Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pomenirea proorocului Tău lăudând-o, mă rog să-mi ajute darul Duhului cu mijlocirea ta, grăind: să cântăm Mântuitorului şi Dumnezeului nostru.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aflându-se viaţa ta fără prihană, ai fost împodobit cu podoaba preoţiei şi cu razele cele luminoase ale proorociei, grăitorule de cele dumnezeieşti, fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După Lege fiindu-ţi capul luminat cu cunună, Sfinte Zaharia, ca un arătător de cele sfinte, grăiai: să cântăm Mântuitorului şi Dumnezeului nostru.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind îmbrăcat cu haina cea lungă până la picioare, ca Aaron ai însemnat pe Fecioara care a odrăslit din rădăcina lui Iesei; pe Ceea ce a purtat în pântece pe Mântuitorul.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti Întărirea...

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Când aduceai tămâia cea obişnuită, arhiereule, atunci ai primit făgăduinţa naşterii Înaintemergătorului.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu mirul sfinţeniei te-a uns ca să fii preot ca Aaron. Pentru aceea, te-ai învrednicit de vederea Îngerului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfântul Zaharia a născut pe Ioan Înaintemergătorul, pentru a vesti lumii zorile Tale, Soarele cel Înţelegător, Mântuitorule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Îndreptează viaţa şi traiul meu, Născătoare de Dumnezeu prea curată, ceea ce ai luminat casa lui Zaharia.

Irmosul: Tu eşti Întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti Lumina celor întunecaţi şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, Taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea mărit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Proorocul Tău, Stăpâne, cu credinţă a slujit Ţie după însemnările Legii şi s-a învrednicit a vedea cu cunoştinţă adevărul Darului.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe lângă lumina cea mai întunecoasă, ai primit lumina cea mai luminată, prea fericite, căci pe lângă Lege, ţi s-a adăugat şi harul cu adevărat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dumnezeiescul Gavriil, cel ce stă înaintea lui Dumnezeu a binevestit ţie, fericite, pe Glasul şi Înaintemergătorul Cuvântului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Aflându-te pe tine, Fecioară, sălăşluire curată Ziditorul lumii, S-a sălăşluit întru tine, Cel ce a dezlegat nerodirea Elisabetei.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dis de dimineaţă strigăm Ţie, Doamne, mântuieşte-ne pe noi; că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe capul tău, proorocule, s-a pus coroană care avea pecete semnul darului, mărite.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Se bucură zidirea, arhiereule, că tu ai odrăslit pe propovăduitorul pocăinţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu cinste ţi-ai săvârşit viaţa, căci toate poruncile Domnului le-ai săvârşit împreună cu Elisabeta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Limba ta s-a îndreptat către laude, grăitorule de Dumnezeu; căci pe cea neispitită de nuntă ai văzut-o purtând în pântece.

Cântarea a 6-a

Irmos: Haină luminoasă dă-mi mie...

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce slujea în umbra Legii, s-a arătat propovăduitor şi al darului; căci s-a învrednicit a vedea Întruparea Ta, Mântuitorul nostru.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind împodobit cu engolpionul judecăţilor, ai primit pe Cuvântul cel veşnic, care S-a îmbrăcat cu Trup, preotule Zaharia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca un preot şi slujitor vrednic de laudă, mergând înăuntrul Templului te-ai văzut vorbind cu Dumnezeu, tăinuitorule de Dumnezeu insuflate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cunoscută ai fost de proorociţa Elisabeta, Fecioară, Maica lui Dumnezeu, că porţi în pântece pe Mântuitorul, Cuvântul Cel fără de început.

Irmosul: Haină luminoasă dă-mi mie, Cel ce te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, Mult Milostive Hristoase, Dumnezeul nostru.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Proorocul şi preotul Celui Preaînalt, Sfântul Zaharia, părintele Înaintemergătorului, astăzi a pus înainte masa proorociei, pe credincioşi hrănind şi băutura dreptăţii

amestecând pentru toţi. Pentru că s-a sfârşit ca un dumnezeiesc tăinuitor al darului lui Dumnezeu.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii evreieşti au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală şi focul în rouă l-au schimbat, cântând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Când a ieşit din cea stearpă Glasul celui ce strigă, a dezlegat legăturile limbii tale, Sfinte Zaharia şi a grăit: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Născutu-s-a din nerodire prietenul Mirelui, Înaintemergătorul, vestind mai înainte aievea naşterea Fecioarei, celor ce cu credinţă cântă: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu totul te-ai făcut, Sfinte Zaharia, organ dumnezeiesc al Duhului, de trei ori fericite şi pe fiul tău l-ai numit mai înainte prooroc, cântând: Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeule, în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Văzându-te Sfântul prooroc Zaharia pe tine, Fecioară, că eşti plinirea Legii, te-a cunoscut a fi Capul a toată proorocia şi a grăit: Binecuvântat este, Rodul pântecelui tău, prea curată.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Domnul, cel ce S-a prea mărit...

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai prooroc al adevărului, căci Ioan Înaintemergătorul, fericite ierarhe, a gătit căile lui Hristos, pe care Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Grăind ritoriceşte, ai binecuvântat pe Stăpânul, cel ce ne-a dat nouă mântuire, pe Domnul măririi, care a răsărit din David cu Trup; pe care Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

De mari daruri te-ai învrednicit, arătătorule de cele dumnezeieşti, născând pe Înaintemergătorul, care este mai presus de toţi proorocii, cel ce laudă pe Domnul şi-L prea înalţă întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ierarhul şi propovăduitorul de Dumnezeu, Zaharia cu bucurie se închină Maicii şi Fecioarei, care purta pe Domnul zidirii; pe care Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm lui Dumnezeu, cântându-i şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Domnul, cel ce S-a prea mărit în muntele cel sfânt şi în rug prin foc a arătat lui Moise, Taina naşterii pururea Fecioarei, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat Născătoare...

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Umplutu-te-ai de insuflarea Mângâietorului şi ai început a binecuvânta pe Domnul, sfinţite tăinuitorule, cugetătorule de Dumnezeu, fericite.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzând plinirea cuvintelor Arhanghelului, grăitorule de Dumnezeu prea lăudate, îndată ţi-ai mişcat limba spre binecuvântare.

Stih: ***Sfinte proorocule Zaharia, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca şi cum ai fi proorocit, fiind plin de Duh, ai zis: milostivindu-Se Ziditorul către cei pierduţi, lămurit şi-a adus aminte de legământul făcut cu Avraam.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împodobitu-te-ai cu cununile chinuirii şi cu ale preoţiei şi cu lumina proorociei, Sfinte Zaharia şi te-ai împărtăşit de mărirea cea mai bună.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce eşti sălăşluire Luminii, Fecioară, luminează sufletul meu, cel întunecat de patimi şi mă miluieşte de întunericul cel mai din afară cu rugăciunile tale.

Irmosul: Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pe tine, Fecioară curată, noi cei mântuiţi prin tine, cu cetele cele fără de trup mărindu-te pe tine.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Cu sfinţenie după Lege slujind lui Dumnezeu, Sfinte Zaharia şi proorocind că din Fecioară Se va Întrupa Hristos prin Duhul Sfânt, te-ai arătat lumii stâlp de lumină, răsărind din înălţimea dreptăţii, care luminează toată lumea şi îndreptează spre calea păcii picioarele noastre, precum ai zis; pe Cel ce mântuieşte neamul nostru.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Pe fiul lui Varahia să-l fericim acum, căci Legea mai înainte prin cântare a vestit-o ziua şi noaptea, Sfântul Zaharia cel drept, slujind Celui dintru Înălţime, Dumnezeului tuturor, precum a zis în psalmi marele între prooroci David, luându-şi sfârşitul prin sânge, a fost înjunghiat şi jertfit ca un miel, prinos deplin fiind primit spre aducere Mântuitorului sufletelor noastre.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

De Dumnezeu dăruită, Preacurată Binecuvântată, roagă-te neîncetat împreună cu puterile cele de sus, cu proorocii şi cu toţi sfinţii pentru noi, Celui ce S-a născut din tine, pentru milostivirea îndurărilor, ca să ne dea nouă îndreptare mai înainte de sfârşit, curăţire păcatelor şi îndreptare vieţii, ca să aflăm milă.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Cu Crucea Fiului şi Dumnezeului tău, Fecioară, fiind păziţi de-a pururea, gonim năpădirile şi meşteşugirile demonilor, lăudându-te pe tine, Cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu şi cu dragoste te fericim toate neamurile, prea curată, precum ai proorocit. Pentru aceea, dăruieşte-ne nouă iertare de păcate prin rugă-ciunile tale.

Paraclisul Sfinţilor şi drepţilor Zaharia şi Elisabeta, părinţii Sfântului prooroc Ioan Botezătorul (5 septembrie)

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm la Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi:

Psalmul 142

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.

2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Troparul: Din tine a răsărit sfeşnicul Luminii, ca dintr-o rază proorocească, şi rădăcină a Înaintemergătorului fiind, ai primit tăiere mucenicească; cu ce numiri te vom numi pe tine, că tainele prooroceşti ai vestit, şi pe calea muceniciei ai alergat, sfinţindu-o cu sângele din tine izvorât. Ca cel ce te odihneşti în corturile drepţilor nu ne lipsi de mijlocirea ta, ci înaintea Împăratului tuturor stând, roagă-te să ne izbăvim din căderea rea!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh! Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin! asemenea

Nu vom tăcea, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi, ne-vrednicii, că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi scăpat pe noi de atâtea primejdii, sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi ? Noi de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta

2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul Sfinților Zaharia și Elisabeta

Cântarea I

Irmos: Pe Faraon, cel ce se purta în car, l-a cufundat toiagul lui ,Moise, cel ce a făcut minuni oarecând, în chipul Crucii lovind şi despărţind marea şi pe Israel fugăritul şi mergătorul pedestru l-a izbăvit; pe cel ce cântă cântare lui Dumnezeu.

Stih: *Sfinților Zaharia și Elisabeta, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!*

Cum vom lăuda astăzi pe pomii cei duhovnicești, pe cei din care a răsărit rodul pustiei, marele Botezător al Domnului, care și pocăința a propovăduit și roade de mântuire a adus în ogorul Mântuitorului.

Stih: ***Sfinților Zaharia și Elisabeta, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Nerodirea voastră a fost stricată prin vrerea Domnului, care a binevoit a vă dărui vouă pe cel ce este prietenul Mirelui și povățuitorul tainic către căile fecioriei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh!

Lacrimile și rugăciunile voastre au fost primite de Cel Preaînalt și ați născut pe cel prin care mulți s-au mântuit și din întristarea nerodirii duhovnicești s-au izbăvit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Născut-ai Fecioară, pe Mirele ceresc, pe Cel ce a izbăvit din întristarea iadului pe Adam cu tot neamul cel căzut.

Cântarea a III-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu profetul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, iubitorule de oameni!

Stih: ***Sfinților Zaharia și Elisabeta, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Născut-ați pe rodul bucuriei, pe cel prin care multe suflete au venit la pocăință, bucurie mare făcându-se Îngerilor în ceruri.

Stih: ***Sfinților Zaharia și Elisabeta, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Nerodirea voastră a fost dezlegată prin poruncă dumnezeiască, iar lumea a aflat prin rodul pântecelui tău, cuvioasă Elisabeta, calea către naşterea cea duhovnicească .

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh!

Cu dreptate ați slujit Celui Preaînalt și nu ați fost lipsiți până în sfârșit de nădejdea credinței voastre, primind în dar pe stăpânul tainic al pustiei și propovăduitorul pocăinței.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

În pântecele Tău a încăput Cel necuprins în ceruri pentru mulțimea smereniei tale, Preacurată, către care îndreptează și pașii sufletelor noastre rănite de pietrele gândurilor mândriei!

Apoi aceste **stihiri:**

Rugați-vă neîncetat pentru pacea lumii și pentru întoarcerea la credință a celor rătăciți, ca unii ce aveți îndrăzneală către Domnul Hristos, născând pe cel ce stă de-a stânga Sa!

Maica Vieții, sufletul meu cel cumplit rănit de păcat îl eliberează din lanțurile greșelilor și mă povățuiește la limanul pocăinței!

Sedealna: Ca niște vlăstare minunate ați adus rod prea luminos spre apusul vieții, ca acesta să propovăduiască apusul păcatului și primirea întru lumina Soarelui dreptății.

Cântarea a IV-a

Irmos: Nepăzind poruncile Tale Stăpâne, cu mintea mea intrând în patimile desfătărilor, am fost golit de har şi pentru răni zac gol; ci mă rog Ţie, Mântuitorule, mântuieşte-mă !

Stih: ***Sfinților Zaharia și Elisabeta, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Sfântul Arhanghel Gavriil ți-a vestit ție, Sfinte Zaharia, pe rodul cel binecuvântat la bătrânețile tale, dar îndoiala ți-a fost pricină de amuțire; roagă-te să nu ne îndoim nici noi în inimile noastre de mântuire!

Stih: ***Sfinților Zaharia și Elisabeta, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Milostivirea lui Dumnezeu s-a arătat asupra voastră, născând spre apusurile vieții pe cel ce a arătat lumii pe Răsăritul Cel de sus.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh!

Cu razele rugăciunilor voastre luminați și sufletul meu cel întristat, izbăvindu-l de negura păcatului!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Maică te-ai cunoscut întru feciorie, iar acum cu ale tale rugăciuni din nerodirea sufletului scoți pe cei osândiți.

Cântarea a V-a

Irmos: Căutând cu Ochiul Tău cel neadormit, milostiveşte-Te spre mine, cel cuprins de dormitarea trândăviei şi care slujesc somnului desfătărilor în patul patimilor, Cel ce ţi-ai plecat Capul pe Cruce şi Te-ai trezit de bunăvoie, micşorând Hristoase, noaptea păcatului, Cel ce eşti lumina dreptăţii!

Stih: ***Sfinților Zaharia și Elisabeta, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Stătut-ai întru rugăciune înaintea Dumnezeului Celui Nevăzut, Sfinte Zaharia și ai luat făgăduința nașterii fiului tău, cel ce avea să gătească căile Cuvântului.

Stih: ***Sfinților Zaharia și Elisabeta, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Nume minunat ați ales pentru fiul cel dorit, cel ce avea să izbăvească pe Israel din robia păcatului, îndreptându-l către Viața cea izvorâtoare de milă și binecuvântare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh!

Inima mea cea greu încercată de gânduri rele o străjuiți, Sfinților, cu sabia rugăciunii voastre, ca să se izbăvească de robia a toată necurăția.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Preacurată, ceea ce ești slava fecioriei, sufletul meu cel împovărat cu multe păcate îl curățește și dăruiește minții mele strălucirea înțelepciunii!

Cântarea a VI-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă!

Stih: ***Sfinților Zaharia și Elisabeta, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Sfântă Elisabeta, învrednicitu-te-ai a fi maică la apusurile vieții tale, născând pe nădejdea multor suflete, care a gătit calea Cuvântului.

Stih: ***Sfinților Zaharia și Elisabeta, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Mult o ai fericit Sfântă Elisabeta, pe Maica cea prea curată a lui Dumnezeu, pe cea care în pântece a purtat Prunc, neștiind de bărbat, spre slava Dumnezeului minunilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh!

Legătura blestemului nerodirii o a dezlegat Cel ce a ridicat păcatul lumii și bucurie vouă v-a înflorit, Sfinților.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Preacurată, numai tu știi dorirea inimii mele, dar și nevrednicia; însă, treci cu vederea ale mele păcate și solește-mi mie partea cea bună a Mariei, celei de Însuși Hristos fericită!

Apoi aceste **stihiri:**

Sfânta Elisabeta, ca o lună s-a apropiat de dreptul Zaharia și noaptea nerodirii s-a risipit, născând ei pe luceafărul pustiei, cel ce avea să alunge întunericul ei, chemând pe toți cu razele cuvintelor sale spre Soarele dreptății.

Preacurată, care, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică!

Condacul: Dăruit-ai lumii pe Îngerul cel pământesc al Cuvântului, care a propovăduit pocăinţa, luminat fiind de raza Duhului, înaintea altarului ai fost jertfit, luând cununa muceniciei şi acum te rogi neîncetat să aflăm odihna veşniciei.

[Prochimenul; Evanghelia]

Stih: ***Miluieşte-mă Dumnezeule după marea mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegea mea.***

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh! glas 2

Pentru rugăciunile drepților Tăi, Milostive, curaţeşte mulţimea greşelilor noastre!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre!

Stihira:

Stih: ***Miluieşte-ne Dumnezeule după marea mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.***

Lanțurile întristării mele dezlegați-le Sfinților, cei ce ați născut pe rodul aducător de bucurie lumii prin care multe suflete au aflat ușa bucuriei și a mântuirii lui Hristos!

[Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări, înalţă fruntea creştinilor ortodocşi şi trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereştilor netrupeşti Puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale Sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale tuturor Sfinţilor sfinţiţilor ierarhi; ale Sfinţilor, măriţilor şi bunilor biruitori mucenici; ale prea cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri, ale Sfinţilor (N), a căror pomenire o săvârşim, ale Sfinților și drepților Zaharia și Elisabeta, ale Sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana şi pentru ale tuturor Sfinţilor; rugă-mu-ne, Mult-Milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm Ţie şi ne miluieşte pe noi!
Doamne, miluieşte! (de 12 ori).]

Cântarea a VII-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s-au lămurit ca aurul în topitoare; că, în cuptorul cel de foc, ca într-o cămară luminată, dănţuiau, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri !

Stih: ***Sfinților Zaharia și Elisabeta, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Fost-ai ucis mucenicește Sfinte Zaharia, pentru dreptate, dar Hristos a înviat și la viața cea plină de lumină și pe tine te-a mutat, ca să te rogi și pentru sufletele noastre.

Stih: ***Sfinților Zaharia și Elisabeta, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Muntele te-a primit Sfântă Elisabeta, împreună cu pruncul, izbăvindu-te de mânia prigonitorilor; cu a ta rugăciune, fă să se sfarme și de la noi muntele patimilor!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh!

Înjunghiat ai fost Sfinte Zaharia, dar sângele tău a preînchipuit jertfa Mântuitorului pentru viața lumii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Cartea pocăinței deschide-mi mie, Preacurată, ceea ce nu disprețuiești pe cei greșiți, ci îi scoți din întunericul păcatului.

Cântarea a VIII-a

Irmos: Văzându-Te soarele întins pe Cruce, şi-a strâns razele şi tot pământul s-a clătinat cu cutremur, Împărate al tuturor, văzându-Te de voie pătimind, Cel ce eşti din fire nepătimitor. Pentru aceasta, te rog Hristoase: tămăduieşte ca un doctor patimile sufletului meu!

Stih: ***Sfinților Zaharia și Elisabeta, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Cei ce sunteți stâlpi ai drepților și lumii pururea rugători, cereți să ni se dăruiască și nouă întărire pentru a duce crucea slujirii noastre.

Stih: ***Sfinților Zaharia și Elisabeta, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Pereche de Dumnezeu sfințită, faceți rugăciune pentru cei ce își doresc naștere de prunci spre slava Domnului, ca unii ce v-ați învrednicit de binecuvântarea Stăpânului.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe lumina pustiei o ați născut și acum întru lumina Treimii petreceți, cerând lumii vreme de pocăință și întoarcere spre lumina înțelepciunii Soarelui dreptății.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Preacurată, nu mă trece cu vederea pe mine, cel mult greșit, ci fă îndelungă rugăciune către Mântuitorul sufletelor noastre, ca să mă izbăvească de alunecarea în păcat!

Cântarea a IX-a

Irmos: Eva adică, prin păcatul neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit; pentru aceasta, toţi te slăvim.

Stih: ***Sfinților Zaharia și Elisabeta, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Rugăciunea şi suspinurile voastre intrat-au în urechile Domnului Savaot și mai presus de nădejde, ați luat pe nădejdea mântuirii multor suflete, pe marele Înaintemergător al Domnului.

Stih: ***Sfinților Zaharia și Elisabeta, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!***

Cu cântări de bucurie vă întâmpinăm pe voi, Sfinților Zaharia și Elisabeta, ocrotitorii familiei și vă rugăm să cereți nouă viața cea mai bună întru frica Domnului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh!

Cereți să ni se dăruiască nouă iertare de păcate și curățire minții de toate gândurile cele necurate!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Cu cântări și cu psalmi te mărim pe tine, Preacurată, ceea ce ai născut pe Cel mai presus de ceruri, ca să ne ridice pe noi de pe pământ la înălțimea vieții duhovnicești.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Bucurați-vă, mlădițe roditoare ale rodului pustiei, stâlpii credinței, a Bisericii slavă, nu încetați a vă ruga împreună cu prea iubitul vostru fiu să aflăm noi vreme de pocăință și împăcare cu Dumnezeu!

Pe glasul Cuvântului ați născut, măcar că Sfântul Zaharia fără glas a rămas, dar acum cu glasuri de cântări toată Biserica drept măritoare pe voi vă fericește.

Îndrăzneală având către Mântuitorul lumii, rugați-vă să ne izbăvească pe noi de tirania patimilor și de toată primejdia, ca să aflăm viața cea mai bună.

Ca niște stele încununate cu darul Cuvântului ați născut pe luceafărul cel prea dorit, pe cel ce a vestit și risipirea nopții blestemului lui Adam.

Fiind voi pomi roditori de virtuți din care s-a rupt mlădița aducătoare de roadele înțelepciunii, pomul minții mele sfințiți-l cu gânduri curate, ca să aduc la praznicul vostru roadele cântărilor duhovnicești!

Pe cel mare înaintea Domnului ați născut, pe cel împreună cu care rugați-vă Sfinților, să aflăm noi ușa milostivirii dumnezeiești!

Cetele Puterilor netrupeşti, cu Botezătorul, cu Sfinții și drepții Zaharia și Elisabeta, cu apostolii lui Hristos şi cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceţi rugăciune ca să ne mântuim!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori),

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Pustia o ați sfințit, născând pe rodul făgăduinței, pe cel ce lumea o a chemat la pocăință și împăcare cu Dumnezeu și care se și roagă și pentru mântuirea sufletelor noastre.

Jertfa rugăciunilor voastre să o aduceți pentru noi, Sfinților, ca să nu fim înghițiți de valurile păcatelor, ci să ajungem la limanul viețuirii celei mai curate!

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul!

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub sfânt acoperământul tău!

Sursa:
https://chirho88888888.wordpress.com/2019/09/05/paraclisul-sfintilor-si-dreptilor-zaharia-si-elisabeta/

Imnografie

Troparul Sfântului prooroc Zaharia: Cu haina preoţiei fiind îmbrăcat, înţelepte, după Legea lui Dumnezeu jertfa primită, după cuviinţa preoţiei, ai adus, Sfinte Zaharia. Şi ai fost luminător şi văzător al celor de taină, semnele darului întru tine purtând lămurit, prea înţelepte. Şi cu sabia ai fost omorât în Biserica lui Dumnezeu, proorocule al lui Hristos. Cu Înaintemergătorul roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului prooroc Zaharia: Proorocul şi preotul Celui Preaînalt, Sfântul Zaharia, părintele Înaintemergătorului, astăzi a pus înainte masa proorociei, pe credincioşi hrănind şi băutura dreptăţii amestecând pentru toţi. Pentru că s-a sfârşit ca un dumnezeiesc tăinuitor al darului lui Dumnezeu.

Locaş viu şi însufleţit eşti dumnezeiescului Duh, şi fiind împreună cu Dumnezeu prin inimă curată, mărite, în mijlocul Bisericii fără dreptate ai fost junghiat, plinindu-ţi călătoria cea dumnezeiască ca un mucenic, vrednicule de laudă. Pentru aceea, te-ai suit către Biserica cea cerească prin sângele tău; iar acum cere iertare sufletelor noastre. *(Dintre Stihirile ce se cântă seara, la Vecernie)*

Sinaxar - Sfântul proroc Zaharia și dreapta Elisabeta, părinții Sfântului Ioan Botezătorul - 5 septembrie:

https://www.trinitas.tv/sfantul-proroc-zaharia-si-dreapta-elisabeta-parintii-sfantului-ioan-botezatorul-6-septembrie/

Vieţile Sfinţilor - Viaţa Sfântului prooroc Zaharia, tatăl Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan

Sfântul prooroc Zaharia a fost fiul lui Varahie, preotul din Legea veche, având femeie din fiicele lui Aaron pe Elisabeta, sora Anei, maica Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu.

Mărturiseşte de dânşii Sfânta Evanghelie că se aflau întru toate faptele bune, petrecându-şi calea vieţii fără prihană. Au fost, zice, amândoi drepţi înaintea lui Dumnezeu, umblând întru toate poruncile şi dreptăţile fără de prihană, iar dovadă a vieţii celei cinstite este Sfântul Ioan cinstitul şi slăvitul prooroc, Înaintemergătorul şi Botezătorul Domnului. Scris este că ***"din rodurile lor îi veţi cunoaşte"***, că şi rodul pomului celui bun nu este rău, ca să se împlinească ceea ce s-a zis: ***"Dacă rădăcina este sfântă, apoi sfinte sunt şi ramurile".*** Ramura cea sfântă, Ioan a crescut din rădăcina sfântă.

Acest Sfânt Zaharia, tatăl Înaintemergătorului, a fost preot în Ierusalim pe vremea împărăţiei lui Irod, fiind din neamul lui Avia, care a avut rândul săptămânii a opta.

Iar despre rânduri, se povesteşte că împăratul David, văzând că se înmulţise seminţia lui Aaron într-aşa de mare număr, încât nu era cu putinţă ca toţi să slujească împreună în Biserică, a împărţit-o pe ea în douăzeci şi patru de rânduri sau de cete, ca unii după alţii să slujească toţi ţinându-şi săptămâna în biserică. Şi

au ales dintre dânşii în fiecare ceată să aibă preotul său mai mare. Deci fiecare ceată avea preoţi mai mult de cinci mii. Iar ca să nu fie între dânşii ceartă, care preot cu ceata sa va ţine întâia săptămână, care a doua, care a treia până la douăzeci şi patru, aruncau sorţi şi după sorţi primea rândul său. Şi s-a ţinut o rânduială ca aceasta până la venirea Mântuitorului care este legea cea nouă, pentru că preotul fiecărei seminţii îşi avea rândul său, după soarta strămoşului său.

Deci a ieşit al optulea sorţul părintelui Avia, din a cărui seminţie a fost născut Sfântul Zaharia şi acesta ţinea al optulea rând al slujbei în biserică, fiind mai mare peste preoţii seminţiei sale.

Când slujea el în rândul săptămânii sale înaintea lui Dumnezeu, după datoria preoţiei a trebuit să tămâieze intrând în biserica Domnului, fiind adunată la rugăciune mulţime de popor. Şi iată, i s-a arătat lui îngerul Domnului, stând în partea dreaptă a altarului tămâierii. Văzându-l Zaharia s-a temut, dar îngerul a alungat frica de la dânsul, zicându-i: "Nu te teme, Zaharie!" Şi l-a mângâiat, spunându-i că rugăciunea lui este bineprimită înaintea lui Dumnezeu şi a plecat pe Dumnezeu spre milă şi a cercetat pe Elisabeta, femeia lui, dezlegându-i ei legăturile nerodirii, fiind stearpă şi dându-i să nască fiu pe Ioan, cel de un nume cu darul, care prin naşterea sa a făcut bucurie nu numai părinţilor, ci şi la multe popoare. Mulţi se vor bucura de naşterea lui.

Îngerul a vestit lui Zaharia că fiul său va fi mare înaintea Domnului, nu cu creşterea trupului, ci cu a duhului. Că atât de înfrânat şi de postitor a fost, încât chiar cuvântul lui Dumnezeu a mărturisit spre dânsul: ***"A venit Ioan Botezătorul nici pâine mâncând şi nici vin bând. Şi se va umple de Duhul Sfânt din pântecele maicii sale şi pe mulţi din fiii lui Israel îi va întoarce la Domnul Dumnezeul lor. Acela va fi mergător înaintea lui Hristos, cu Duhul şi cu puterea lui Ilie, aducând Domnului popor desăvârşit".***

Acestea toate auzindu-le Zaharia, se mira şi nu credea cele ce se grăiau de vreme ce Elisabeta era neroditoare şi amândoi erau bătrâni de ani. Şi a zis către înger: ***"După ce voi cunoaşte aceasta? Pentru că eu sunt bătrân şi femeia mea trecută în zilele ei". Şi răspunzând îngerul, i-a zis lui: "Eu sunt Gavriil, cel ce stau înaintea lui Dumnezeu şi sunt trimis să grăiesc către tine şi să-ţi vestesc ţie aceasta. Şi, iată, vei fi mut şi nu vei putea grăi până la ziua în care se vor plini acestea, fiindcă nu ai crezut cuvintele mele care se vor împlini la vremea lor".***

Zăbovind Zaharia în altar, într-o vorbire ca aceasta cu îngerul, oamenii cei ce aşteptau în biserică se minunau. Ieşind, Zaharia le făcu semn că era mut şi poporul a cunoscut că preotul a văzut vedenie în biserică. Apoi, săvârşindu-şi slujba, Zaharia s-a întors la casa sa, pe care o avea în partea muntelui, la Hebron, cetatea Iudeei. Pentru că acea cetate era una dintr-acelea care căzuse în partea sorţului Iudei. (Luca 1).

După aceasta, împlinindu-se vestirea îngerească şi născându-se Ioan din cea neroditoare, când Zaharia i-a scris numele pe tăbliţă, îndată i s-a deschis gura lui şi i s-a dezlegat limba şi grăia, binecuvântând pe Dumnezeu. Şi umplându-se de Duhul Sfânt, a proorocit, zicând: ***"Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israel, că a cercetat şi a făcut izbăvire poporului Său şi a ridicat corn de mântuire nouă în casa lui David slugii sale, precum a grăit prin gura Sfinţilor celor din veac prooroci ai lui. Şi tu, pruncule, prooroc al Celui Prea Înalt te vei chema, că vei merge înaintea feţei Domnului, să găteşti calea lui".***

Iar când s-a născut Domnul nostru Iisus Hristos în Betleem, venind magii de la răsărit spuseră lui Irod de Împăratul cel de curând născut. Atunci Irod, trimiţând ostaşi în Betleem, ca să ucidă acolo pe toţi pruncii, şi-a adus aminte şi de Ioan, fiul Zahariei, de care ştia bine. Căci auzise el de toate cele ce se întâmplase în vremea naşterii lui Ioan, pentru că a cuprins frică pe toţi cei ce locuiau împrejur şi în toată partea cea de la munte a Iudeei se spuneau acele lucruri de mirare şi i s-au spus chiar şi lui Irod. Şi toţi cei ce auzeau îşi ziceau în inimile lor: ***"Oare ce va să fie pruncul acesta?"*** Aducându-şi aminte în acea vreme Irod de Ioan, a zis întru sine: "Nu cumva acela va fi împăratul Iudeei?" Gândind să-l ucidă pe el, a trimis într-adins ucigaşi la casa lui Zaharia, dar n-au aflat trimişii pe Sfântul Ioan, pentru că începându-se în Betleem acea fără de Dumnezeu ucidere de prunci, glasul şi ţipetul s-au auzit în Hebron, cetatea Iudeei, că nu era aşa departe şi pricina ţipetului aceluia s-a ştiut.

Şi, îndată, Sfânta Elisabeta, apucând pe pruncul Ioan care avea atunci un an şi jumătate, a fugit în munte. Iar Sfântul Zaharia era atunci în Ierusalim, slujind după obicei în biserică, în rândul săptămânii sale, care în acea vreme îi căzuse. ***Deci, ascunzându-se Elisabeta în munte, se rugă cu lacrimi lui Dumnezeu ca s-o apere pe ea şi pruncul.*** Când a văzut de sus pe ostaşi cu dinadinsul căutând-o şi apropiindu-se, a strigat către muntele cel de piatră care era acolo: ***"Munte al lui Dumnezeu, primeşte pe maica cu pruncul!" Şi îndată s-a desfăcut muntele şi a primit-o pe ea înăuntrul său şi a ascuns-o de ucigaşii cei ce o căutau.*** Ostaşii, neaflând pe cea căutată, s-au întors deşerţi la cel ce i-a trimis pe ei.

Atunci Irod a trimis la Zaharia în biserică, zicând: "Dă-mi mie pe fiul tău Ioan". Iar Sfântul Zaharia a răspuns: "Eu acum slujesc Domnului Dumnezeului lui Israel, iar pe fiul meu nu-l ştiu unde este".

Iar Irod, mâniindu-se, a trimis la dânsul a doua oară şi a poruncit, de nu-şi va da Zaharia fiul, apoi să-l ucidă chiar pe el. Şi s-au dus nişte ucigaşi sălbatici ca fiarele, sârguindu-se să-şi săvârşească porunca şi ziceau cu mânie către preotul lui Dumnezeu: "Unde ai ascuns pe fiul tău? Dă-ni-l nouă, că porunceşte împăratul. Iar de nu ne vei da fiul, apoi tu însuţi vei muri".

A răspuns Sfântul Zaharia: "Voi veţi ucide trupul, iar Domnul va primi sufletul meu".

Şi îndată ucigaşii repezindu-se, după porunca lui Irod, l-au ucis pe el între templu şi altar. Iar sângele lui care s-a vărsat pe marmură s-a închegat şi s-a făcut ca piatra spre mărturie lui Irod şi spre veşnica lui osândire.

Iar Elisabeta, acoperindu-se de Dumnezeu, petrecea în muntele cel ce se desfăcuse împreună cu Ioan, unde, după dumnezeiasca poruncă, li se făcuse peşteră şi curgea izvor de apă. Şi a crescut un finic deasupra peşterii, plin de roade. Când era vreme de mâncare, se pleca pomul acela jos, dându- şi spre mâncare rodul său, apoi iar se ridica în sus.

După patruzeci de zile de la uciderea lui Zaharia, Sfânta Elisabeta, mama Înainte-Mergătorului, şi-a dat sfârşitul în aceeaşi peşteră. Iar Sfântul Ioan a fost hrănit de un înger până la creşterea lui şi l-a păzit în pustie, până la ziua arătării sale către Israel.

Sinaxar - Pomenirea junghierii proorocului Zaharia, tatăl Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan

În această lună (septembrie), în ziua a cincea, pomenirea junghierii proorocului Zaharia, tatăl Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan.

Sfântul profet Zaharia şi dreapta Elisabeta au fost părinţii Sfântului Profet Înaintemergător şi Botezător Ioan. Ei erau descendenţi din neamul lui Aaron: Zaharia, fiul lui Barac, a fost preot în Templul din Ierusalim, iar Elisabeta a fost sora Sfintei Ana, mama Preasfintei Fecioare Maria.

Cele două femei căsătorite şi evlavioase sufereau de nerodire a trupului, ceea ce pe vremea aceea era luat drept pedeapsă de la Dumnezeu.

Într-o zi, în timpul slujbei din templu, un înger i s-a arătat lui Zaharia care i-a spus că soţia sa bătrână va naşte prunc, "care va fi mare înaintea Domnului" (Luca 1:15) şi "va merge înaintea Lui cu duhul şi puterea lui Ilie" (Luca 1:17).

Zaharia s-a îndoit de această prezicere şi pentru această slăbire în credinţă el a fost pedepsit, luându-i-se graiul. ***Când Elisabeta a născut un fiu, fiind insuflată de Duhul Sfânt i-a dat numele Ioan, deşi nimeni din familie nu mai avea acest nume. Când l-au întrebat şi pe Zaharia acesta a scris şi el numele de Ioan pe o***

tablă. Imediat după aceasta i-a revenit darul vorbirii şi a început să profeţească despre fiul său care urma să fie Înaintemergătorul Domnului.

Când Irod împăratul a auzit de la magi despre naşterea Mântuitorului, a dat ordin să fie omorâţi toţi copiii de parte bărbătească de până la doi ani din Betleem şi din împrejurimi, sperând astfel să nu-i scape nici pruncul Iisus.

Irod ştia despre naşterea neobişnuită a lui Ioan şi vroia să-l omoare, crezând că acesta era viitorul Rege al iudeilor cel din profeţii. ***Dar Elisabeta s-a ascuns cu pruncul în munţi şi s-a rugat la Dumnezeu să-i scape de prigonitori. Din mila Domnului muntele s-a crăpat şi i-a adăpostit pe mamă şi fiu până ce prigonitorii au dispărut.***

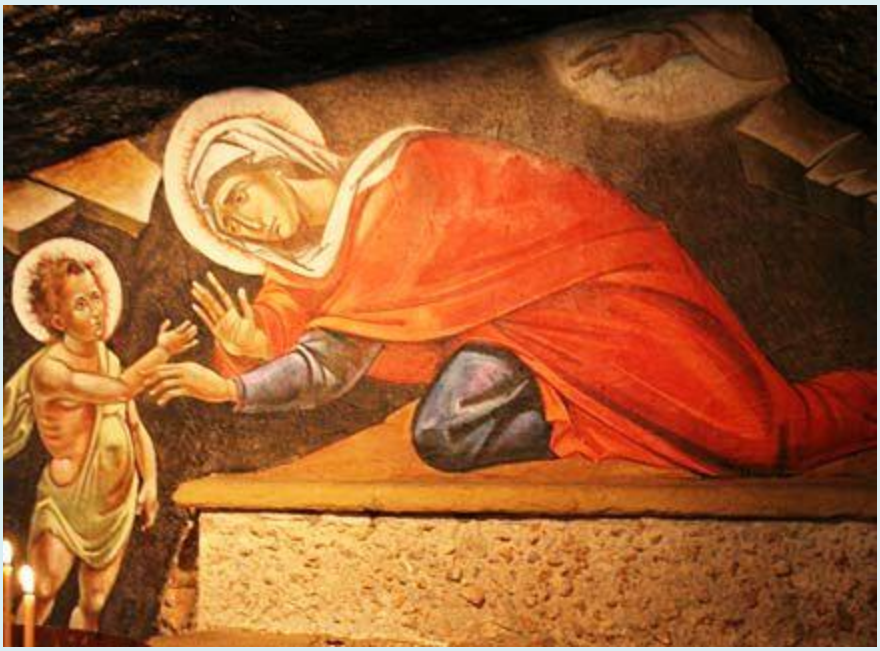

În acele zile tragice, Zaharia slujea în templu iar soldaţii lui Irod au încercat în zadar să afle de la acesta unde se ascundeau Elisabeta şi Ioan. Apoi, aceştia l-au omorât pe Sfântul profet, înjunghiindu-l în faţa altarului (Matei 23: 35).

Elisabeta a murit la 40 de zile după soţul ei şi Sfântul Ioan, ocrotit de Dumnezeu, a trăit în pustie până în ziua în care a apărut în faţa poporului lui Israel.

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii proroc Zaharia şi dreapta Elisabeta, părinţii Sfântului Ioan Botezătorul

Sfântul proroc Zaharia era preot la Templul din Ierusalim, pe când la Roma era împărat Cezar August (63 î.Hr. - 14 d.Hr.), iar în Ţara Sfântă domnea Irod cel mare.

Zaharia preotul avea o soţie care se numea Elisabeta, una dintre fiicele lui Aaron. În capitolul întâi din Sfânta Evanghelie după Luca ni se spune că ***„erau amândoi drepţi înaintea lui Dumnezeu, umblând fără prihană în toate poruncile şi rânduielile Domnului. Dar nu aveau nici un copil, deoarece Elisabeta era stearpă şi amândoi erau înaintaţi în zilele lor” (Luca 1, 6-7).***

Intrând oarecând Zaharia în Templu să cădească, după rânduială, a văzut pe îngerul lui Dumnezeu stând de-a dreapta altarului tămâierii, vestindu-i că Elisabeta va naşte la bătrâneţe un fiu, căruia îi vor pune numele Ioan. ***„Şi bucurie, şi veselie vei avea, şi de naşterea lui mulţi se vor bucura. Căci va fi mare înaintea Domnului; nu va bea vin, nici altă băutură ameţitoare şi încă din pântecele mamei sale se va umple de Duhul Sfânt” (Luca 1, 14-15).***

La şase luni după naşterea Sfântului proroc Ioan s-a auzit că Irod, regele iudeilor, voia să-i ucidă pe toţi pruncii din Betleem şi din împrejurimi.

Tradiţia ne spune că Elisabeta s-a ascuns atunci împreună cu copilul într-o peşteră, de cealaltă parte a Iordanului, iar când ostaşii au căutat pruncul, ei nu l-au găsit. Deci, a poruncit Irod ca în locul copilului să fie omorât tatăl acestuia, prorocul Zaharia. Şi ducându-se ei la Templu, au înjunghiat pe bătrânul preot între Templu şi Altar, stropind cu sângele său Altarul Domnului.

Aşa s-a mutat din viaţa aceasta Sfântul proroc Zaharia, iar pruncul Ioan, scăpând de urgie, creştea şi se întărea cu duhul, rămânând în pustie până la ceasul arătării sale în Israel (Luca 1, 80).

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul proroc Zaharia şi dreapta Elisabeta, părinţii Sfântului Ioan Botezătorul

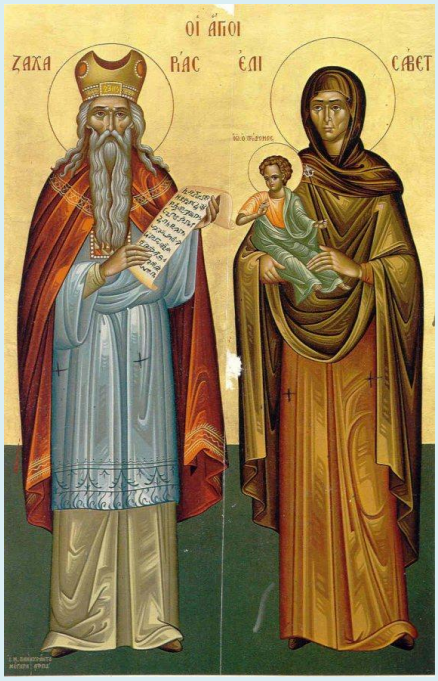

Sfântul proroc Zaharia, tatăl Sfântului Ioan Botezătorul - Era preot din Legea Veche, la Templul din Ierusalim, în timpul împăratului Cezar August (63 î.Hr.-14 d.Hr.), la Roma, iar în Ţara Sfântă domnea Irod cel mare, pe vremea naşterii Domnului Hristos. Zaharia preotul era căsătorit cu Elisabeta, una din fiicele lui Aaron.

Sfântul evanghelist Luca consemnează despre ei că „erau amândoi drepţi înaintea lui Dumnezeu, umblând fără prihană în toate poruncile şi rânduielile Domnului”. N-aveau însă copii, pentru că „Elisabeta era stearpă şi amândoi erau înaintaţi în zilele lor” (Luca 1, 6-7).

Preotul Zaharia a intrat ca de obicei în Templu pentru a cădi şi a văzut pe îngerul lui Dumnezeu stând de-a dreapta altarului tămâierii. Acesta i-a vestit că Elisabeta va naşte la bătrâneţe un fiu, pe Ioan Înaintemergătorul, proorocire care s-a şi adeverit.

După naşterea lui Ioan, în luna a şasea, s-a auzit că Irod, împăratul iudeilor, va ucide pe toţi pruncii din Betleem şi din împrejurimi, pentru a omorî pe Domnul Iisus Hristos, iar în acea perioadă s-a născut şi Ioan Înaintemergătorul. Tocmai de aceea, Elisabeta, maica lui, se temea pentru viaţa pruncului.

Tradiția ne spune că, de teamă, Elisabeta s-a ascuns împreună cu copilul într-o peșteră de cealaltă parte a Iordanului și astfel nu a fost găsită de ostași.

Irod a poruncit ostașilor ca, în locul copilului, să-l înjunghie pe tatăl său, preotul Zaharia. Astfel, ostașii au mers la Templu, au înjunghiat pe bătrânul preot „între Templu și altar”, stropind, cu sângele său, altarul Domnului.

Proloagele din 5 septembrie

Luna septembrie în 5 zile: Pomenirea Sfântului prooroc Zaharia, tatăl Înaintemergătorului Ioan

Acest Sfânt prooroc Zaharia era preot din Legea Veche, la Templul din Ierusalim, pe când împărăţea Cezar August, la Roma, iar în Ţara Sfântă domnea Irod cel mare, între anul 1 si anul 14, pe vremea naşterii Domnului Iisus Hristos. Şi Zaharia preotul avea femeie pe Elisabeta, una din fiicele lui Aaron. Şi mărturiseşte despre ei Cartea Sfântă că: "Erau amândoi drepţi înaintea lui Dumnezeu, umblând fără prihană în toate poruncile şi rânduielile Domnului", că în toate faptele bune se aflau. N-aveau însă copii, pentru că "Elisabeta era stearpă şi amândoi erau înaintaţi în zilele lor" (Luca 1, 6-7).

Deci, intrând preotul Zaharia oarecând în Templu să cădească, a văzut pe îngerul lui Dumnezeu stând de-a dreapta altarului de tămâiere, vestindu-i că Elisabeta va naște la bătrânețe un fiu, pe Ioan Înaintemergătorul, proorocire care s-a și adeverit.

Iar după naşterea lui Ioan, în luna a șasea, s-a auzit că Irod, împăratul iudeilor, va să ucidă pe toți pruncii din Betleem și din împrejurimi, pentru a ucide pe Domnul nostru Iisus Hristos. Deci, atunci și Ioan Înaintemergătorul născându-se, se temea Elisabeta, maica lui Ioan, pentru viața pruncului.

O veche tradiție ne spune că, de teamă, Elisabeta s-a ascuns, dimpreună cu copilul, într-o peșteră de cealaltă parte a Iordanului. Drept aceea ostașii, căutând pruncul, nu l-au aflat. Deci, a poruncit Irod ostașilor ca, în locul copilului, pe tatăl său, preotul Zaharia să-l junghie. Și, ducându-se ei la Templu, am junghiat pe bătrânul preot "între Templu și altar", stropind, cu sângele său, altarul Domnului. Şi aşa s-a mutat din viaţa aceasta dreptul Zaharia, iar copilul scăpând de urgie, creştea şi se întărea în Duhul Sfânt, rămânând în pustie până la ceasul arătării sale în Israel (Luca,1,80).

Întru această zi, cuvânt despre un tânăr ce a ferecat o cruce a unui patrician.

A fost un oarecare tânăr isteț, știind a fereca din aur tot felul de podoabe. Și acestuia i-a poruncit un patrician să-i facă o cruce și să o împodobească cu pietre scumpe, ca să o dea pe ea la biserică. Și, dându-i lui aurul, l-a slobozit.

Iar tânărul a cugetat, zicând: "Mare lucru este, cu adevărat, mântuirea patricianului, de vreme ce atâta aur a cheltuit la lucrul Domnului". Și a zis: "Deci, pentru ce n-aș adăuga și eu aur la crucea aceasta, ca să iau plată? Ca să-mi socotească și mie Hristos, ca pe cei doi bani ai văduvei aceleia?" Și gândind așa, și-a adăugat aurul său, zece galbeni. Iar după ce a făcut crucea, a adus-o patricianului, vrând să pună într-însa pietrele cele scumpe.

Și a început senatorul a cumpăni crucea și a descoperit în cruce mai mult decât aurul său.

Și a zis tânărului: "De ce ai făcut această înşelăciune, că ai amestecat aurul cu ceva, vrând să ascunzi pentru tine o parte din aurul meu?"

Atunci tânărul i-a spus lui tot adevărul și a zis: "Însuși Știutorul de inimi, Acela, știe că nu l-am adăugat. Că așa mi-am zis: "O, cât bine a facut patricianul sufletului său de a adus atâta avere lui Hristos Dumnezeu!" Şi am zis: "Voi adăuga şi eu aurul meu, ca sa iau plata cu dânsul, ca să primească, adică, și de la mine Hristos, cum a primit cei doi bani ai văduvei".

Deci, patricianul s-a minunat mult de aceasta și a zis: "O, fiule, oare, așa ai cugetat, ca să faci acest bun lucru?"

I-a zis lui tânărul: "Adevărat, stăpâne, precum ți-am spus ție".

Iar patricianul iarăşi a zis tânărului: "De vreme ce aşa ai cugetat şi toată fapta bună şi a ta avere ai dat-o lui Dumnezeu, voind să ai parte cu mine, iată, din ziua de astăzi, fiu al meu te voi face pe tine şi moştenitor a toată averea".

Însă de aceasta se cade şi noi a proslăvi pe Dumnezeu, Cela ce dă răsplătire şi acum, în viaţa de aici, şi în veacul ce va să vie, celor ce aduc la Dânsul daruri cu dreptate agonisite. Şi aşa, vieţuind cu dragoste în lume, mântuire şi-a câştigat.

Întru această zi, cuvânt pentru pocăinţă

Într-o cetate a fost un episcop care, după reaua meşteşugire a diavolului, a căzut în desfrânare. Deci, într-una din zile, făcându-se adunare în Biserică, neştiind nimeni de păcatul lui, după ce s-a adunat tot poporul, s-a mărturisit singur înaintea tuturor, zicând: "Eu în desfrânare am căzut". Şi, intrând, şi-a pus omoforul său pe altar, zicând: "De acum eu nu mai pot să vă fiu vouă episcop".

Şi a strigat tot poporul cu plângere, grăind: "Păcatul tău asupra noastră să fie, părinte, numai tu să ne fii la episcopie".

Şi după multă rugăminte, le-a zis lor: "De voiţi să rămân la episcopie, să faceţi ceea ce vă voi spune". Şi a poruncit să încuie uşile cele de pe lături. Şi s-a aruncat pe sine lângă o singură uşă cu faţa în jos şi a zis către popor: "Să nu aibă parte de Dumnezeu acela care, ieşind, nu mă va călca pe mine cu picioarele!" Şi au făcut după cuvântul lui. Iar când şi cel mai de pe urmă ieşea, a venit din cer glas, grăind: "Pentru smerenia lui cea multă, am iertat lui păcatul".

Şi, aceasta auzind, tot poporul a proslăvit pe Dumnezeu.

Întru această zi, cuvânt al lui Zaharia proorocul, către bogaţii cei nemilostivi (7,9-14).

Aşa grăieşte Domnul, Atotţiitorul: "Faceţi dreptate adevărată şi purtaţi-vă cu milă şi cu bunătate fiecare faţă de aproapele său. Nu năpăstuiţi pe văduvă, pe orfan, pe străin şi pe cel sărman, şi nimeni să nu pună la cale fărădelegi în inima lui împotriva fratelui său. Dar voi n-aţi voit să luaţi aminte, ci aţi întors spatele cu îndărătnicie şi v-aţi astupat urechile ca să nu audă. Şi inima voastră aţi făcut-o potrivnică să nu asculte legea Mea. Jefuiţi casele văduvelor, asupriţi pe cei săraci. Şi v-aţi învârtoşat inima ca diamantul, ca să nu asculte legea şi cuvintele pe care vi le-am trimis prin Duhul Meu, prin graiurile proorocilor de altă dată. Deci, când vor striga către Mine, Eu nu-i voi auzi, aşa cum strigând Eu, ei nu m-au auzit, zice

Domnul Savaot. Și voi trimite asupra voastră sabia mâniei și vă voi duce pe voi ca într-un vifor și vă voi împrăștia printre toate popoarele pe care nu le cunoașteți. Și vă voi da pe voi în robie, și vă voi închide pe voi, ca pe Iehonia, în casa plângerii. Și cu mânie mare Mă voi porni asupra voastră și țara cea plăcută o voi da întru pustiire cu multă vărsare de sânge, necunoscând frate pe frate. Că legea Mea ați defăimat și Biserica Mea ați spurcat-o. Și nimeni nu va fi miluit, de nu vă veți pocăi și de nu vă veți curăți cu milostenia".

Dumnezeului nostru slavă!

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida – Pomenirea Sfântului prooroc Zaharia

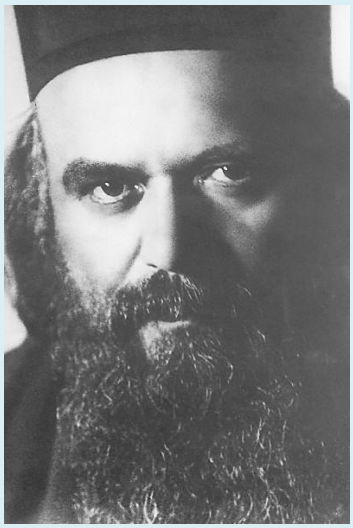

El a fost tatăl Sfântului Ioan Botezătorul şi înaintemergătorul Domnului. Tatăl lui a fost Varahia, din spiţa lui Abia, unul dintre fiii lui Aaron.

Sfântul Zaharia a fost mare preot, care ocupa al optulea rang de slujire la Templul de la Ierusalim.

Soţia lui, Elisabeta, a fost fiica Sofiei, sora Sfintei Ana, maica Maicii lui Dumnezeu.

În timpul domniei regelui Irod ucigaşul de prunci, Zaharia se afla odată slujind la Templul din Ierusalim, fiind preotul de rând în acea săptămână. În altar s-a înfăţişat deodată înaintea lui un înger al Domnului, iar Zaharia s-a temut tare. Dar îngerul i-a zis: ***Nu te teme, Zaharia (Luca l: 13)*** şi i-a vestit că Elisabeta, soţia lui, îi va naşte fiu, ca răspuns la rugăciunile lor. Dar şi Zaharia şi Elisabeta erau foarte înaintaţi în vârstă. De aceea Zaharia s-a îndoit de cuvintele vestitorului ceresc. Atunci îngerul i-a zis: ***Eu sunt Gavriil, cel ce stă înaintea lui Dumnezeu (Luca l: 19).*** Din acel ceas Zaharia a amuţit şi nu a mai putut grăi până când nu s-a născut fiul lui, iar el a scris pe o tăbliţă: ***Ioan este numele lui (Luca l: 63).*** Apoi glasul i s-a întors şi Zaharia L-a slăvit pe Domnul.

După ceva vreme, când Stăpânul Hristos deja Se născuse şi Irod începuse să ucidă copiii din Bethleem, el a trimis soldaţi şi la Zaharia, ca să i-1 ia pe fiul lui şi să-1 ucidă, căci Irod auzise toate cele despre Zaharia şi despre felul minunat în care se născuse Ioan.

Auzind de venirea soldaţilor, Elisabeta 1-a luat repede pe fiul ei Ioan în vârstă de un an şi jumătate, a ieşit din casă şi a intrat într-o pustietate stâncoasă. Văzând în urmă cum soldaţii o urmăresc, ea a strigat muntelui: O, munte al lui Dumnezeu, primeşte pe maica cu pruncul ei! Iar muntele s-a deschis şi a ascuns întru sine pe maică şi prunc.

Atunci fiara Irod, turbând din aceea că i-a scăpat copilul, a poruncit uciderea tatălui lui înaintea altarului. Sângele lui Zaharia a curs pe marmura pardoselii şi s-a făcut tare ca o piatră, spre dovadă şi mărturie veşnică a crimei lui Irod.

La locul unde Elisabeta a intrat în stâncă cu fiul ei, a izbucnit izvor de apă şi a crescut finic roditor de palmier, prin grija lui Dumnezeu.

La patruzeci de zile după uciderea lui Zaharia, a murit şi binecuvântata Elisabeta. Copilul Ioan a rămas în pustie, hrănit de înger şi păzit de Purtarea de Grijă a lui Dumnezeu, până în ziua în care s-a arătat la Iordan.

Cugetare

Oamenii încearcă zadarnic să afle lucruri pe care Dumnezeu le-a ascuns de la ochii lor. Dacă nu ar fi îngăduit Dumnezeu, oamenii nu ar fi aflat niciodată aur şi argint în măruntaiele pământului sau puterea aburului şi a electricităţii.

Zadarnic a măcelărit Irod zecile de mii de prunci din Bethleem, doar-doar s-ar fi aflat între ei şi Acela de Care se temea. Acel Prunc ascuns a rămas privirilor lui de fiară, a rămas ascuns de nelegiuită sabia lui.

Zadarnic a vrut Irod să îl apuce pe Ioan, fiul lui Zaharia. Căci iată minunea: soldaţii o vânau pe vârstnica Elisabeta, care fugea cu copilul în braţe şi nu au putut să o ajungă!

Irod, înnebunit de ură, 1-a convocat pe bătrânul Zaharia la el şi i-a zis: „Să mi-1 dai pe fiul tău Ioan!"

Dar bătrânul Preot a răspuns cu blândeţe: ***„Eu acum mă aflu la Ierusalim în slujba Domnului Dumnezeului lui Israel, iar fiul meu, nu ştiu unde este."***

Dement de furie, Irod a poruncit uciderea lui Zaharia în locul fiului lui Ioan. Slugile criminalului rege au intrat în Templu şi 1-au întrebat pe Zaharia: „Unde 1-ai

ascuns pe fiul tău? Dă-ni-1 nouă, căci aşa a poruncit regele. Iar dacă nu ni-1 dai, vei muri în locul lui."

Zaharia le-a zis: ***„Voi îmi veţi ucide trupul, dar Domnul va primi sufletul meu."*** Aşa a fost asasinat Zaharia, dar Irod tot nemulţumit a rămas. Căci el, slugă de bună voie a diavolului fiind, nu îşi află pacea nici noaptea, nici ziua, căci era chinuit de gândul că tocmai acest Ioan care a scăpat este acel rege nou-născut vestit de Magii de la Răsărit. Irod a făcut toate nelegiurile şi crimele pe care le-a putut ca să-1 afle pe Ioan, dar nu 1-a aflat, căci Dumnezeu a voit ca să-1 ascundă.

Frescă cu sărbătorile din perioada 1-9 septembrie

Această frescă se regăseşte în Paraclisul Sfântului Dimitrie al Mănăstirii Vatoped din Muntele Athos.

Începând cu partea stângă, sus şi continuând până în colţul din dreapta, jos, se pot vedea următoarele reprezentări iconografice:

- *Sfântul Simeon stâlpnicul (1 septembrie),*
- *Martiriul Sfântului Mamant (2 septembrie),*
- *Martiriul Sfântului Antim din Nicomidia (3 septembrie),*
- *Martiriul Sfântului Vavila şi al celor trei copii ai săi (4 septembrie),*
- *Martiriul Sfântului Zaharia, tatăl Sfântului Ioan Botezătorul (5 septembrie),*
- *Martiriul Sfântului Sozon (7 septembrie),*
- *Sfinţii Ioachim şi Ana (9 septembrie), precum şi*
- *Naşterea Maicii Domnului (8 septembrie).*

Traducere după:
http://www.johnsanidopoulos.com/2012/09/a-fresco-depicting-feasts-from.html

Sfântul prooroc Zaharia şi dreapta Elisabeta, părinţii Sfântului Ioan Botezătorul (5 septembrie)

Sfântul Zaharia a fost tatăl Sfântului Ioan Botezătorul şi fiul lui Varahia, din neamul lui Abia, unul din fiii lui Aaron. El slujea ca arhiereu în Templul din Ierusalim, numărându-se în a opta ceată preoţească din seminţia lui Aaron.

Sfânta Elisabeta, femeia sa, era fiica Sofiei şi sora Sfintei Ana, maica Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

În vremea împăratului Irod, ucigaşul de prunci, într-una din zile, Sfântul Zaharia era la rând să slujească la Templul de la Ierusalim.

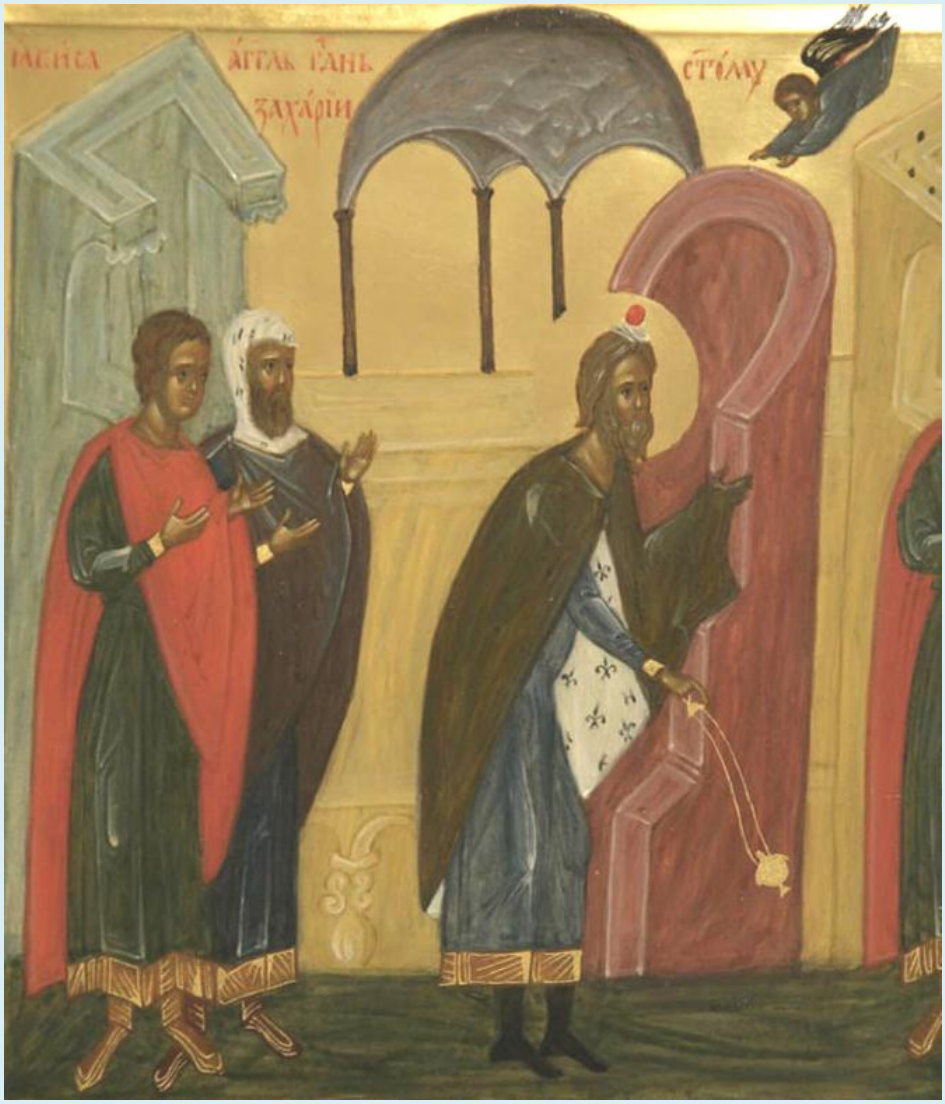

Atunci i se arătă îngerul Domnului şi frică mare căzu peste el. Iar îngerul spuse către dânsul:
- Nu te teme, Zaharia! şi îi vesti că Sfânta Elisabeta va naşte un fiu, căci Dumnezeu S-a plecat către rugăciunea lor.

Însă inima Sfântului Zaharia fiind cuprinsă de îndoială căci ei erau înaintaţi în vârstă, iar naşterea de prunc i se părea cu neputinţă, spuse îngerului:
- După ce voi cunoaşte aceasta? Pentru că eu sunt bătrân şi femeia mea trecută în zilele ei.

Atunci îngerul îi zise:
- Eu sunt Gavriil, cel ce stau înaintea lui Dumnezeu şi sunt trimis să grăiesc către tine şi să-ţi vestesc ţie aceasta. Şi, iată, vei fi mut şi nu vei putea grăi până la ziua

în care se vor plini acestea, fiindcă nu ai crezut cuvintele mele care se vor împlini la vremea lor.

Zăbovind Zaharia în altar, oamenii cei ce aşteptau în biserică se minunau. Ieşind, Zaharia le făcu semn că era mut, iar poporul cunoscu faptul că preotul văzu vedenie în biserică.

Apoi, săvârşindu-şi slujba, Sfântul Zaharia se întoarse la casa lui.

El nu mai putu grăi până ce nu se născu fiul său, iar dânsul scrise pe o tăbliţă: ***„Ioan va fi numele lui” (Luca 1, 63).***

La 6 luni după zămislirea Elisabetei, arhanghelul Gavriil fu trimis de Dumnezeu în cetatea Nazaretului în casa lui Iosif pentru a aduce Fecioarei Maria minunata vestire a Naşterii Mântuitorului nostru Iisus Hristos. După puţină vreme, Maica Domnului merse în casa Sfântului Zaharia, căci se grăbea să se întâlnească cu Sfânta Elisabeta, aflând de la înger de zămislirea ei.

Atunci Sfânta Elisabeta se umplu de Duhul Sfânt şi strigă cu glas mare zicând:
- Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău! Şi de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Căci iată, cum veni la mine glasul închinării tale, pruncul a săltat de bucurie în pântecele meu. Şi fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul. (Luca 1, 42-45)

Atunci Maica Domnului zise:
- Măreşte suflete al meu pe Domnul şi s-a bucurat Duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile, că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic şi sfânt este numele Lui şi mila Lui în neam şi în neam spre cei ce se tem de El. (Luca 1, 46-50)

Şi rămase Maica Domnului împreună cu Sfânta Elisabeta vreme de 3 luni, apoi se înapoie la casa ei.

Apoi Sfânta Elisabeta născu prunc pe care îl numiră Ioan. Mare le fu bucuria bătrânilor părinţi care mulţumeau lui Dumnezeu pentru mila coborâtă către dânşii.

După o vreme, când Domnul Iisus Se născuse, iar Irod împăratul începu a ucide pruncii din Betleem, el trimise oameni să-l caute şi să-l ucidă şi pe fiul Sfântului Zaharia, căci auzise toate câte se făcuseră cu Zaharia şi în ce chip se născuse Ioan.

Văzându-i pe ostaşi venind, Sfânta Elisabeta luă în braţele sale pe Ioan care la vremea aceea avea un an şi jumătate şi fugind cu dânsul din casă, se duse într-un loc stâncos şi pustiu.

Când văzu că ostaşii sunt pe urmele ei, sfânta Elisabeta strigă muntelui:
- Munte a lui Dumnezeu, primeşte o maică cu pruncul ei, iar stânca se despică, ascunzând înlăuntrul ei pe maică şi pe prunc.

Atunci Irod, mâniindu-se că pruncul Ioan nu fusese ucis, porunci ca în locul lui să fie ucis Sfântul Zaharia dinaintea altarului.

Sângele Sfântului Zaharia se vărsă pe pardoseala de marmură şi se făcu vârtos ca o piatră, spre a da mărturie de fapta cea rea a lui Irod.

În locul în care se ascunse Sfânta Elisabeta cu Ioan se făcu o peşteră din care ţâşni apă şi crescu un finic roditor, toate acestea prin puterea şi purtarea de grijă a lui Dumnezeu.

După 40 de zile de la moartea Sfântului Zaharia, se săvârşi şi fericita Elisabeta, iar pruncul Ioan rămase în pustie, hrănit de un înger şi păzit de purtarea de grijă cea dumnezeiască până în ziua când se arătă la Iordan.

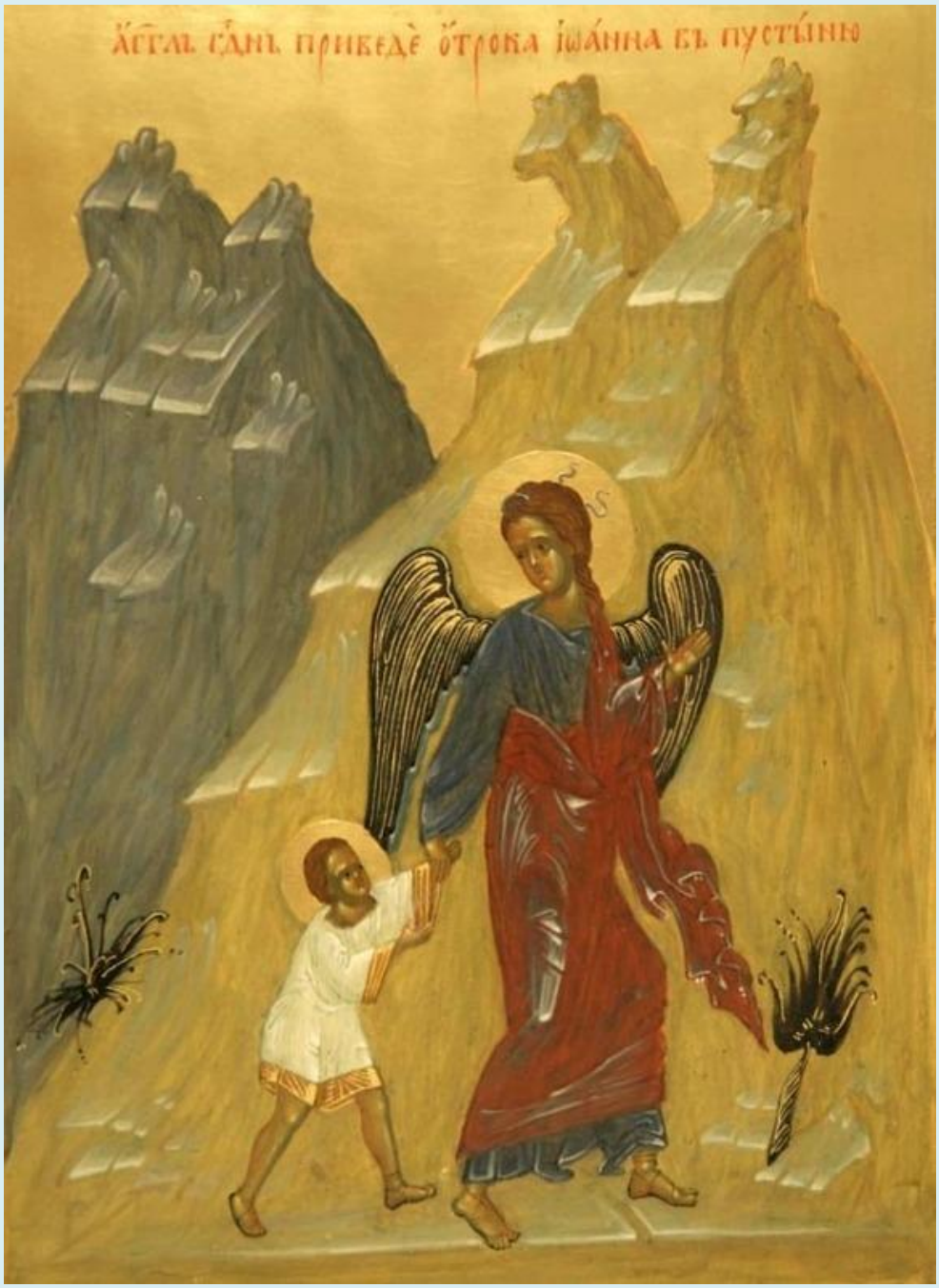

Peştera în care Sfânta Elisabeta s-a ascuns cu pruncul său, Sfântul Ioan Botezătorul:

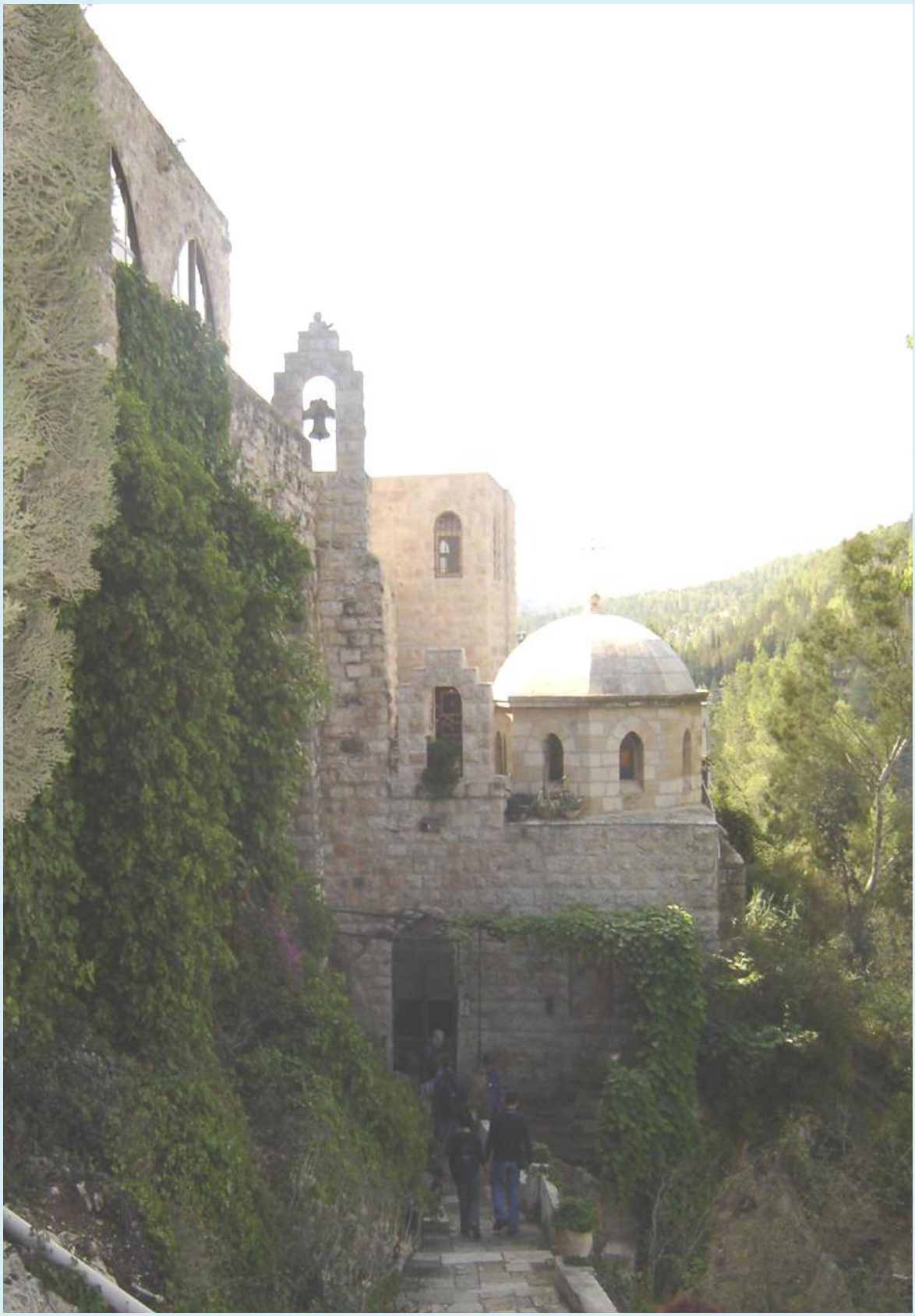

S. JOHN THE BAPTIST

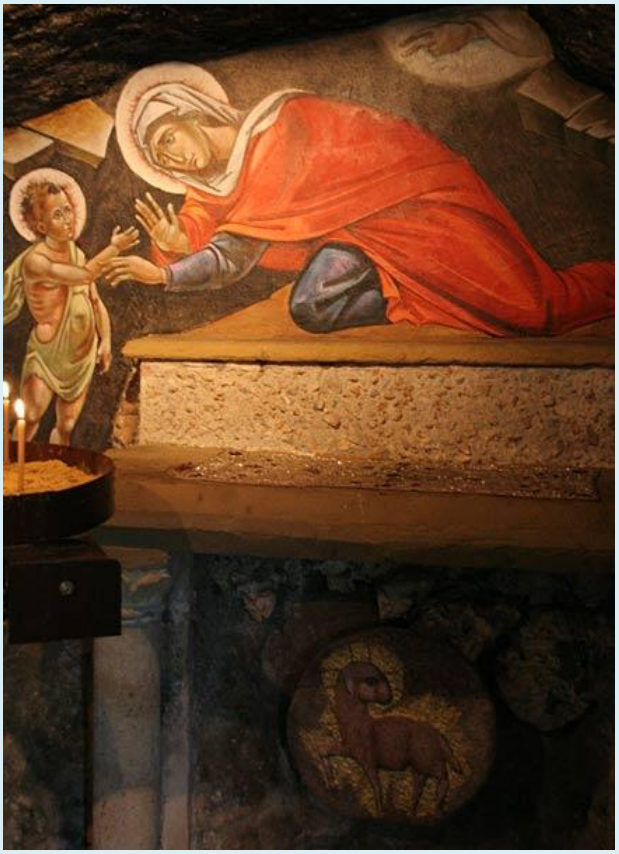

Mormântul Sfintei Elisabeta:

Moaştele întregi ale Sfântului ierarh Atanasie şi ale Sfântului proroc Zaharia - Biserica San Zacharia din Veneţia (galerie foto)

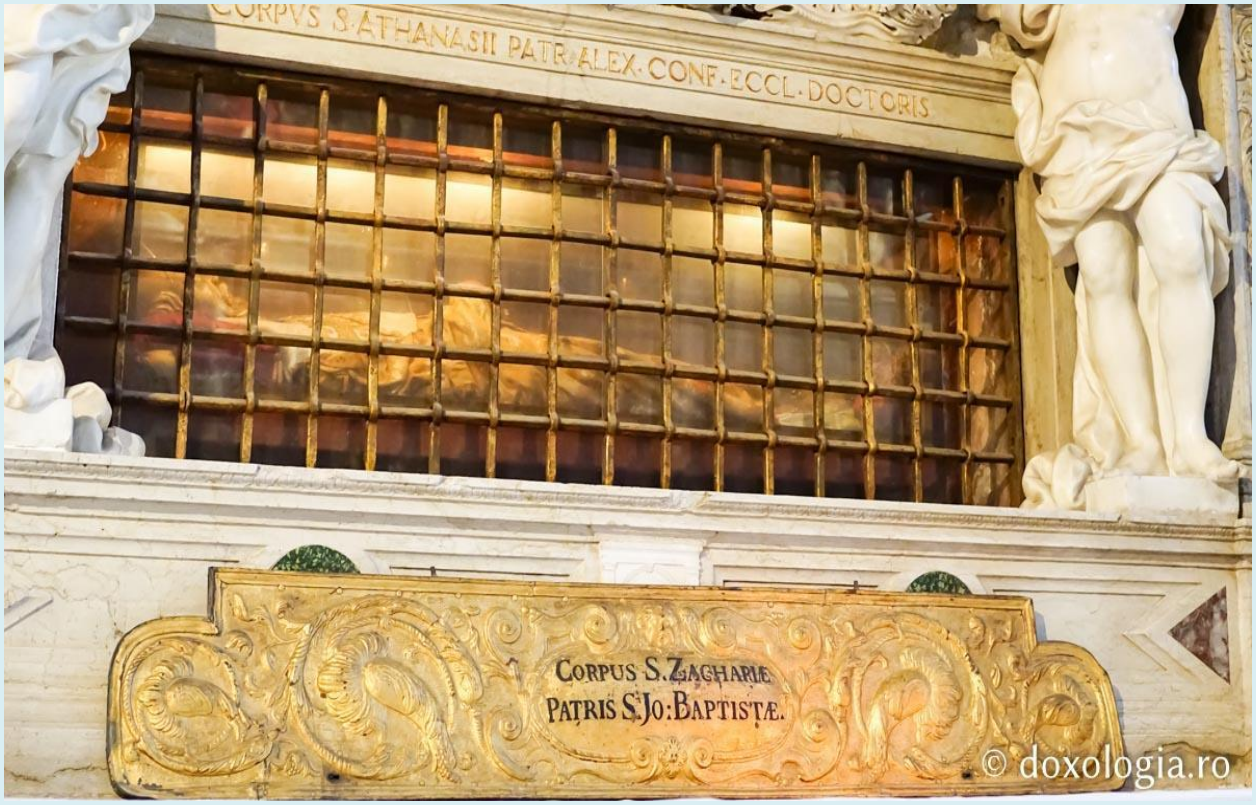

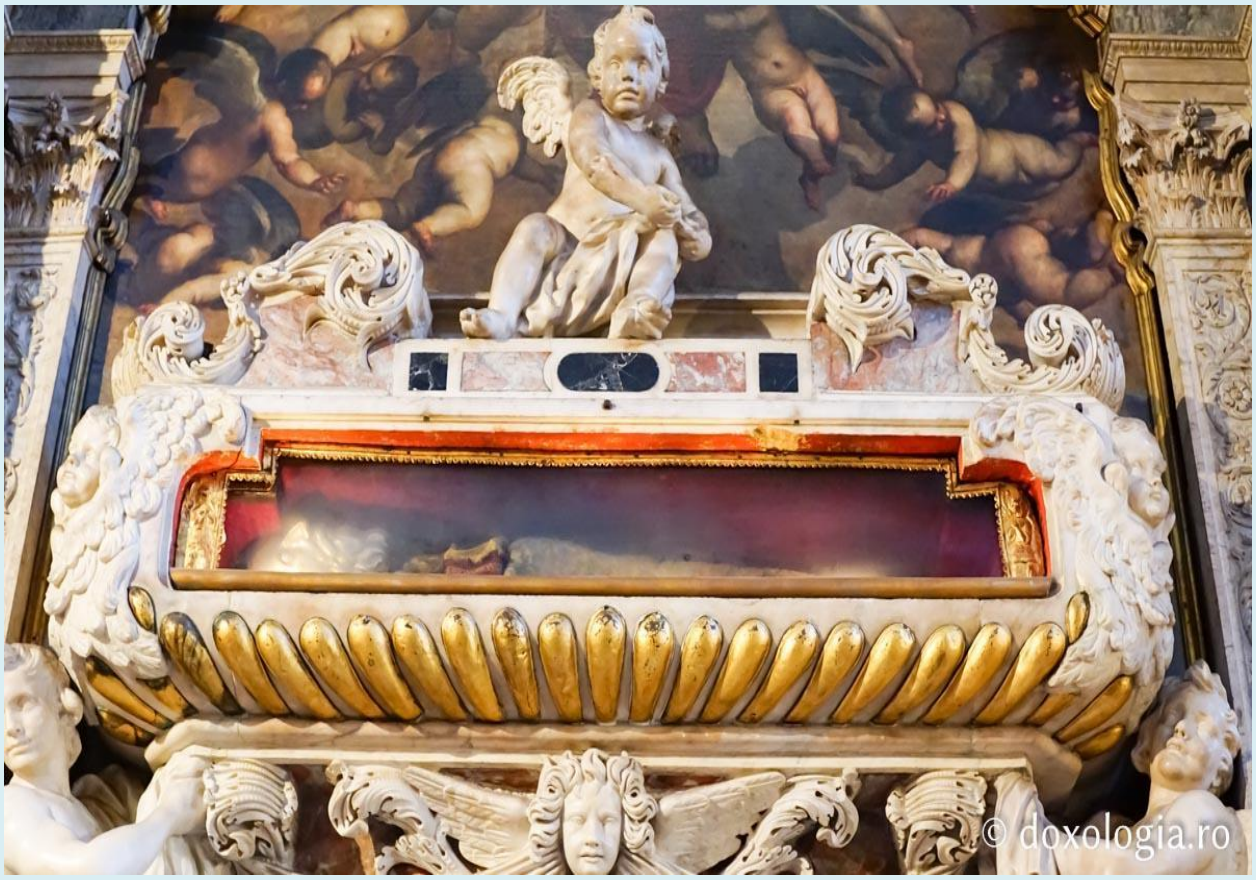
© doxologia.ro

© doxologia.ro

CORPUS S. ZACHARIÆ
PATRIS S. JO: BAPTISTÆ.
© doxologia.ro

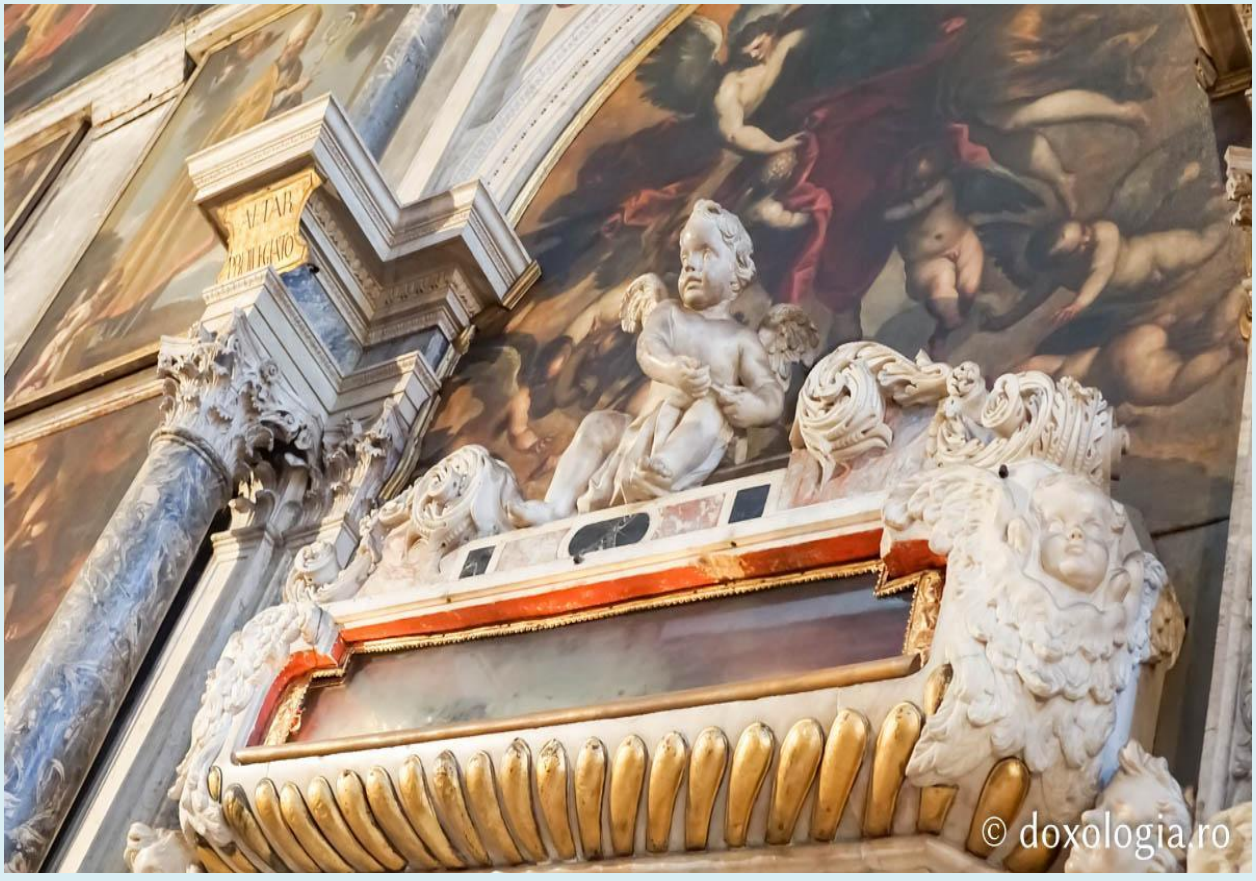
© doxologia.ro

CORPVS S ATHANASII PATR ALEX CONF ECCL DOCTORIS
© doxologia.ro

CORPVS S ATHANASII PATR ALEX CONF ECCL DOCTORIS
© doxologia.ro

© doxologia.ro

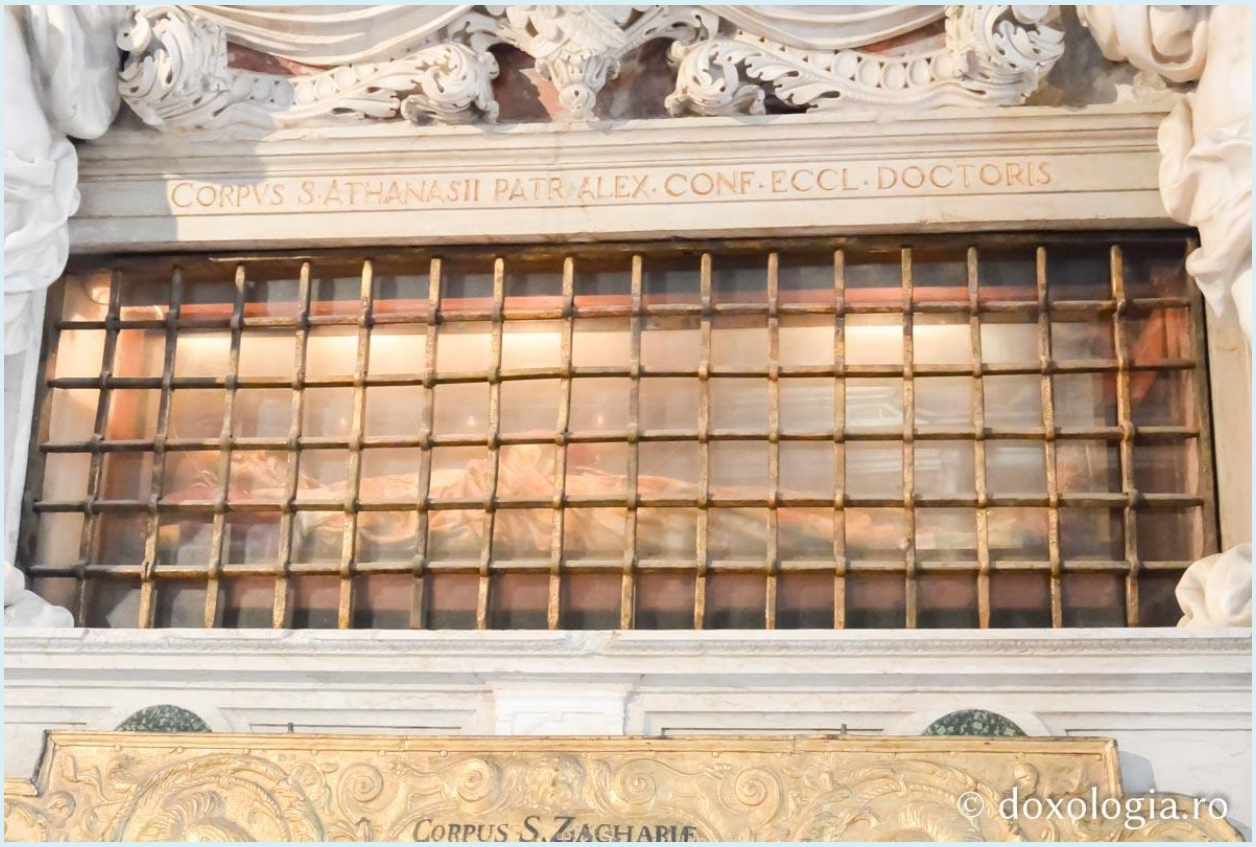
CORPVS S·ATHANASII PATR·ALEX·CONF·ECCL·DOCTORIS
© doxologia.ro

© doxologia.ro

CORPUS S. ZACHARIÆ
PATRIS S. IO: BAPTISTÆ.
© doxologia.ro

© doxologia.ro

Icoane

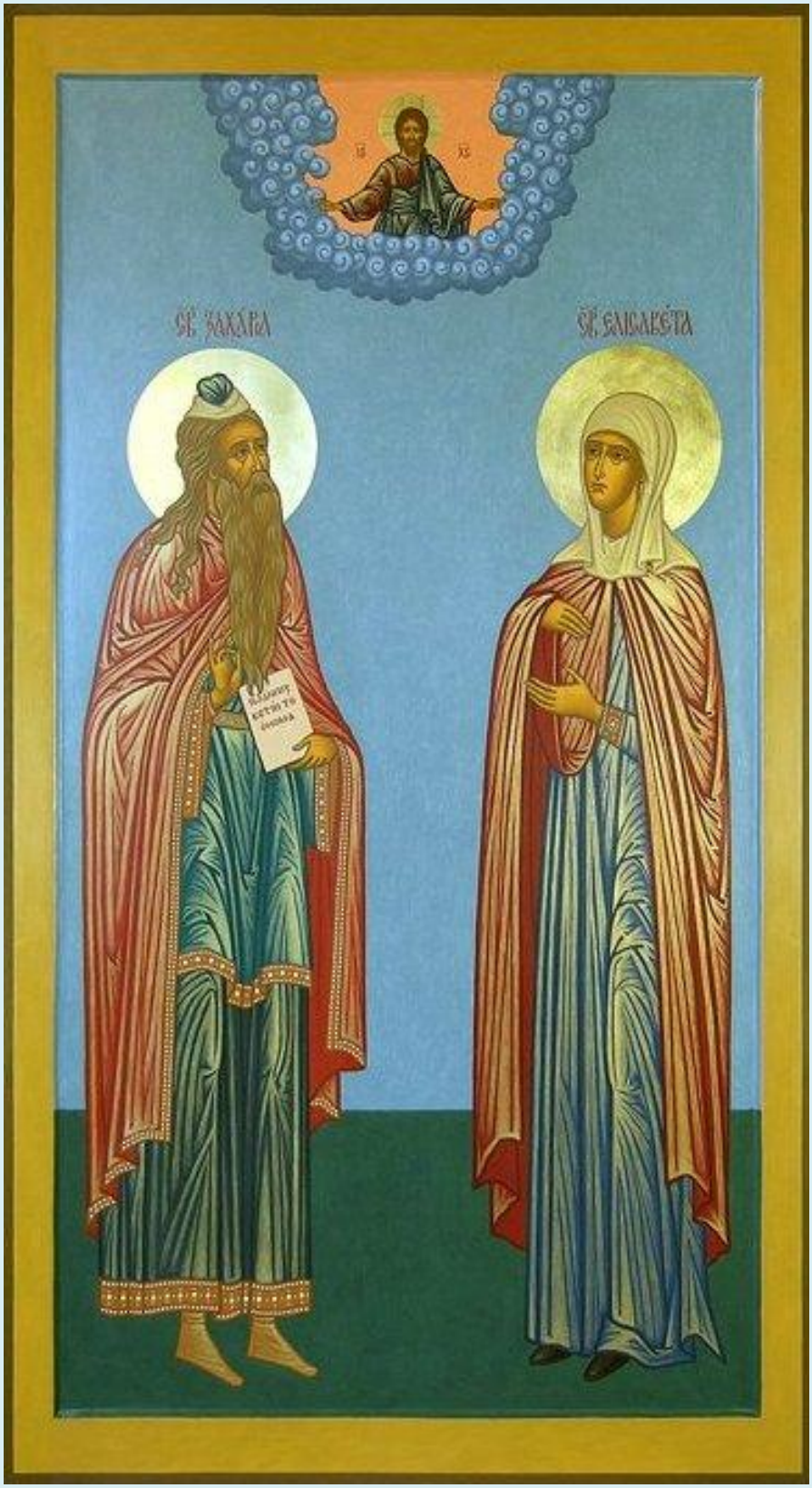

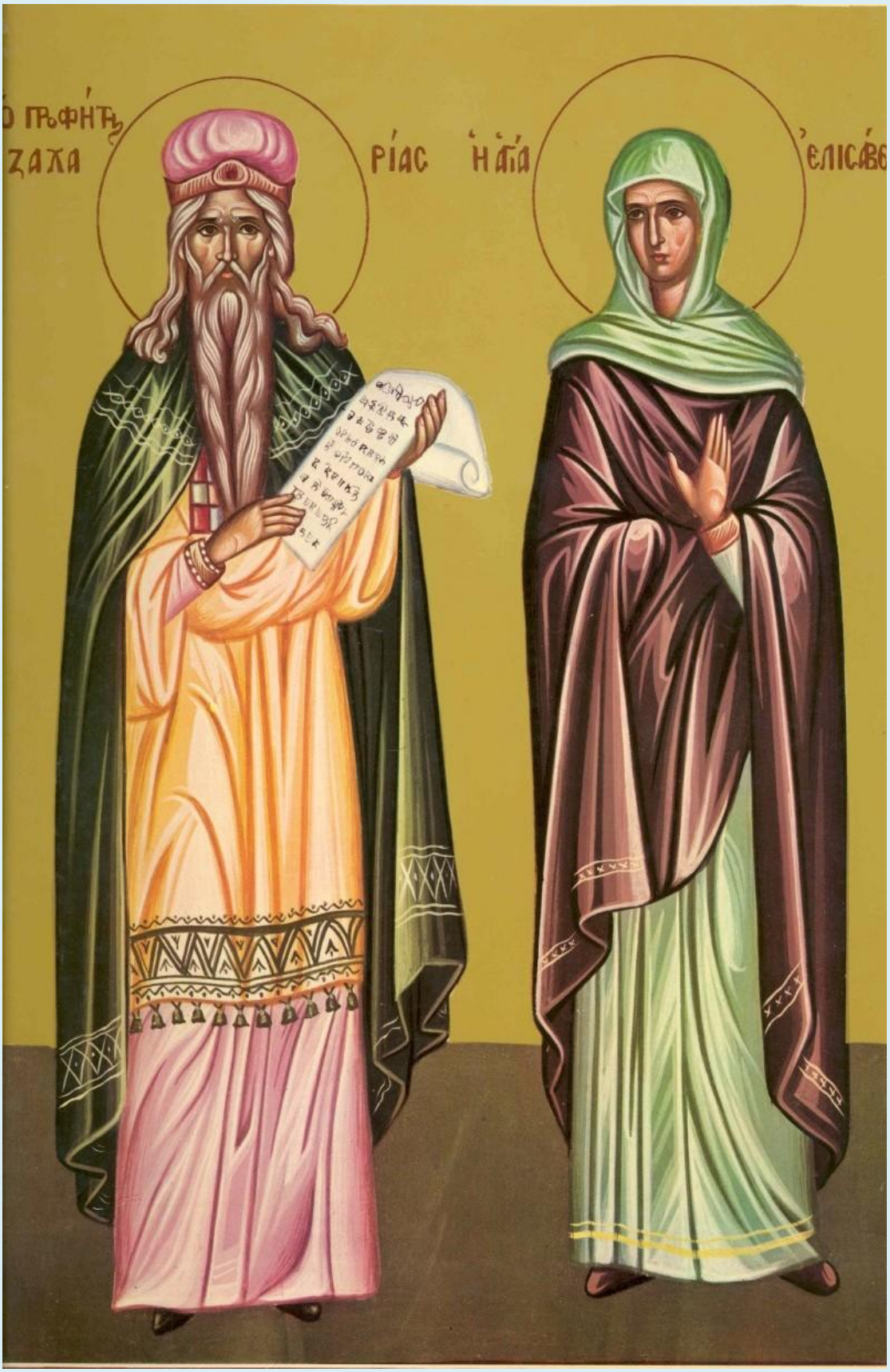
Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ
ΖΑΧΑ
ΡΙΑΣ
Η ΑΓΙΑ
ΕΛΙΣΑΒΕ

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ
ΖΑΧΑ
ΡΙΑΣ

ПРО ЗАХАРИЯ

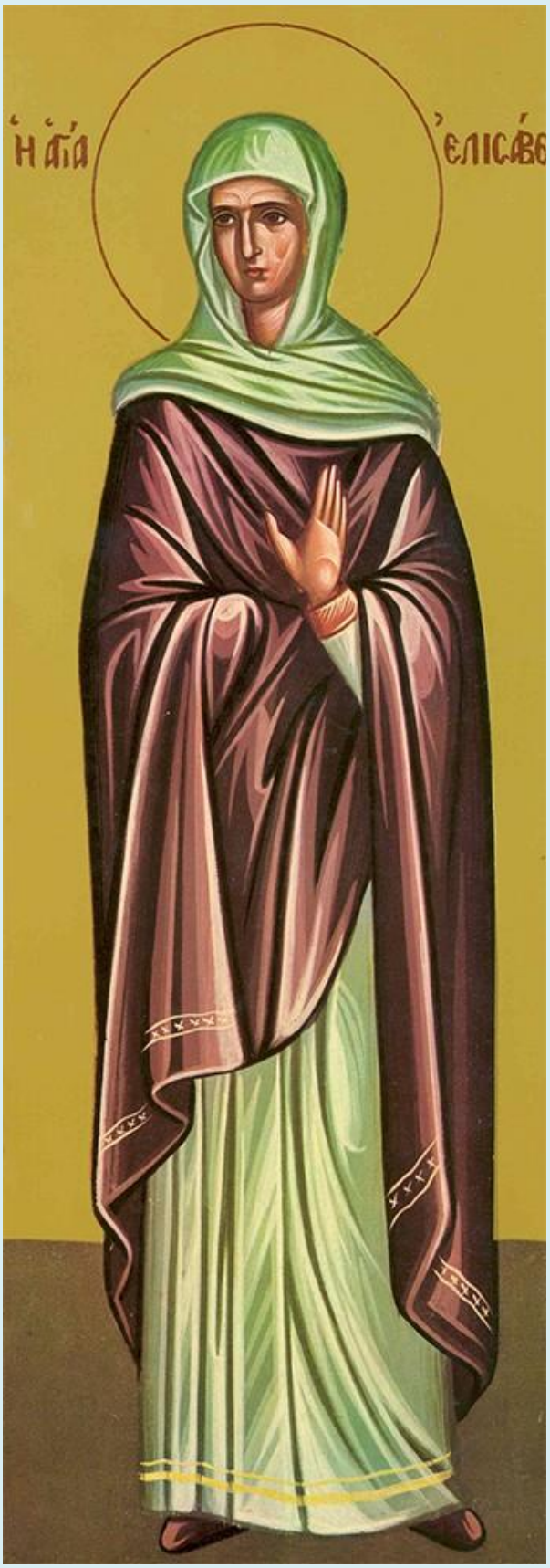
Η ΑΓΙΑ
ΕΛΙΣΑΒΕ

СТАА ПРАВЕДНАА ЄЛИСАВЕ́ТА.

ὁ προφήτης
ζαχαρίας
εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ ἰσραήλ ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν

Прав Елисавета

Οἱ Ἅγιοι
ΖΑΧΑ
ΡΙΑΣ
ΕΛΙ
ΣΑΒΕΤ

Οἱ Ἅγιοι
ΖΑΧΑ
ΡΙΑΣ
ΕΛΙ
ΣΑΒΕΤ

SAINT
ELIZABETH

HOLY
PROPHET
ZACHARIAH
He has visited and redeemed his people

5 septembrie

5 septembrie

Ἅγ. Προφ. Ζαχαρίας
καὶ σύ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

DOXOLOGIA.ro
Sf. Proo.
Zaharia
He has visited and redeemed his people

ὁ προφήτης
ζαχαρίας

Familii Sfinte

SF. PROROC ZAHARIA ŞI DREAPTA ELISABETA

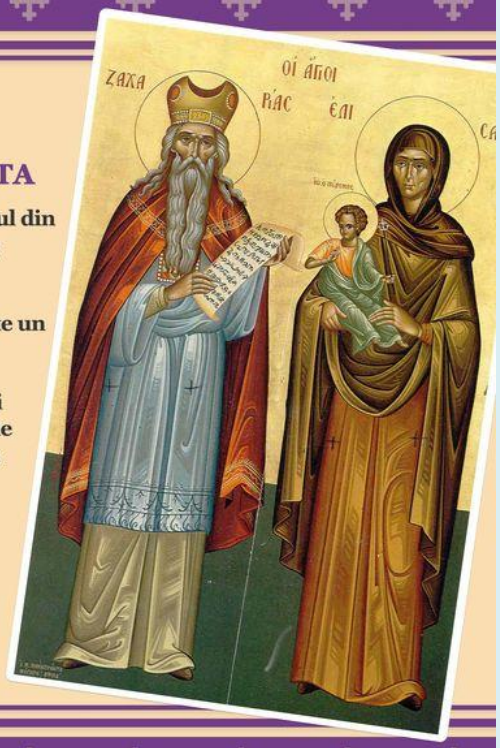

- Au fost părinţii Sf. Ioan Botezătorul. Sf. Zaharia a fost preot în Templul din Ierusalim, iar Sf. Elisabeta a fost sora Sf. Ana, mama Maicii Domnului;
- Cei doi soţi erau „drepţi înaintea lui Dumnezeu” (Luca 1:6), dar nu puteau avea copii;
- Un înger l-a anunţat pe Zaharia că soţia sa, înaintată în vârstă, va naşte un fiu „mare înaintea Domnului” (Luca 1:15), dar acesta s-a îndoit de cuvintele îngerului şi a amuţit.
- Când Sf. Elisabeta a născut pruncul, a anunţat, sub inspiraţia Duhului Sfânt, că numele său este Ioan şi, de îndată ce Sf. Zaharia a scris numele pe o tăbliţă, i s-a dezlegat limba şi a început să prorocească (Luca 1:76);
- Crezând că ar putea fi Mesia, regele Irod a căutat să-l omoare şi Sf. Elisabeta a fugit în munţi, rugând pe Dumnezeu să o apere. Îndată, muntele s-a deschis şi a ascuns-o de ostaşii regelui.
- Sf. Zaharia slujea la Templu, iar ostaşii lui Iron încercau în zadar să afle de la el unde este Ioan.
- La porunca lui Irod, Sf. Zaharia a fost înjughiat între templu şi altar (Matei 23:35) iar Sf. Elisabeta a murit 40 de zile mai târziu.
- Pruncul Ioan a fost hrănit de îngeri în pustie, până la momentul arătării sale în faţa poporului lui Israel.

Troparul Sfântului Prooroc Zaharia

5 Septembrie - Glasul 4

Cu haina preoției fiind îmbrăcat, înțelepte, după Legea lui Dumnezeu jertfa primită, după cuviința preoției, ai adus, Sfinte Zaharia. Şi ai fost luminător şi văzător al celor de taină, semnele darului întru tine purtând lămurit, preaînțelepte. Şi cu sabia ai fost omorât în Biserica lui Dumnezeu, proorocule al lui Hristos. Cu Înaintemergătorul roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

SAINT
ELIZABETH
HOLY
PROPHET
ZACHARIAH
He
has
visited
and re-
deemed
His
people

SAINT
ELIZABETH
HOLY
PROPHET
ZACHARIAH
HE
HAS
VISITED
AND RE-
DEEMED
HIS
PEOPLE
ΟΣΙΟΣ
ΖΑΧΑΡΙΑΣ
ΕΛΙΣΑΒΕΤ
SAINT
ELIZABETH
HOLY
PROPHET
ZACHARIAH
HE
HAS
VISITED
AND RE-
DEEMED
HIS
PEOPLE